P.1642

1944 ANUL XXIII Aprilie-Maiu

REVISTA CAVALERIEI

Desen. A. Catalan

BIBLIOTECA CENTRALĂ ACADEMIA SIBIIU

TIPOGRAFIA CAVALERIEI SIBIU — 1944

1990

2005

97

1 a APR. 201.

MEMBRII FONDATORI

Ianuarie 1914

„STAFETA"

Sub Inaltul Patronaj
ale A. S. R. Principele Ferdinand
General de Corp de Armată
Inspector General de Armată şi al Cavaleriei.

COMITETUL DE DIRECŢIE

Preşedinte: General Bogdan Gheorghe

Membrii:
General Cerchez Alexandru
„ Pretorian Eraclie
„ Socec Alexandru
„ Herescu Ioan
Colonel Băjescu Alexandru
„ Topliceanu Ion
„ Basarabescu Grigore
„ Greceanu Petre
„ Bottea Nicolae
„ Călinescu Alexandru

COMITETUL DE REDACŢIE ŞI ADMINISTRAŢIE

Director: Colonel Praporgescu David

Membrii:
Lt. Col. Scărişoreanu Romulus
Maior Călinescu Ion
„ Davidoglu Cleante
„ Iacobini Gheorghe
Căpitan Stircea Traian
„ Bădulescu Savian

Secretar Căpitan Bădulescu Savian

1944 ANUL XXIII Aprilie-Maiu

REVISTA CAVALERIEI

EXERCIȚII TEHNICE, PREGĂTITOARE DE LUPTĂ ȘI DE LUPTĂ CU INDIVIDUL

- Indrumări asupra executării instrucției de luptă
- Orientarea (ziua și noaptea)
- Deprinderea vederii
- Aprecierea distanțelor
- Observarea și pânda pe timpul zilei, ascultarea și pânda noaptea
- Soldatul cercetaș pe jos
- Soldatul cercetaș călare
- Soldatul agent de transmisiune
- Soldatul ștafetă
- Soldatul în înaintare ziua
- Soldatul în înaintare noaptea
- Lupta apropiată
- Lupta de stradă

TIPOGRAFIA CAVALERIEI SIBIU - 1944

21832

Biblioteca Judeteana ASTRA

21832P

Prezentul număr al Revistei Cavaleriei, cuprinde o serie de exerciții de instrucție de luptă, întocmite de Centrul de Instrucție al Cavaleriei în colaborare cu Școala Ofițeri rezervă a Cavaleriei, în scopul de a pune la îndemâna ofițerilor instructori din armă, în preajma încorporării noului contingent, criterii pentru o mai bună instrucție, necesară formării unui călăreț — luptător cât mai desăvârșit.

Redacția.

INDRUMARI

PENTRU

EXECUTAREA INSTRUCȚIEI DE LUPTA

Instrucția în armată are un singur scop: *Să formeze luptători.*

In general, ea se face pe categorii — în mod paralel, — urmând ca la sfârșit luptătotul să iasă instruit, ca rezultat al celor învățate.

De exemplu: Instrucția profesională, educația fizică, educația sufletească, se fac de obicei în ședințe separate.

Pe de altă parte, se urmărește în instrucție, la foarte multe unități, din nefericire, ca scop al instrucției: *A ieși bine la inspecție* și din această cauză se instruește mai mult ceeace se poate vedea și aprecia la inspecție și în special *instrucția tehnică, disciplinară și de luptă*, de altfel cele mai importante, sau a se răspunde la întrebările ce se pun de cel ce inspectează în chestiunile de educație națională, morală, etc.

Și cum pregătirea sufletească, este abstractă, deci nu se poate aprecia decât în luptă — și acolo nu mai sunt șefii la inspecție, — se neglijează.

Dar, chiar dacă nu ar fi așa, unii instructori cred că virtuțile ostășești (îndrăsneala, inițiativa, voința de a învinge, hotărârea, șiretenia în luptă, etc.), sunt din naștere în fiecare. De exemplu: fiecare este curagios, sau are mai mult sau mai puțin — inițiativa — etc. Ceeace este greșit. Și aceste virtuți, în rare excepțiuni, se formează, ele fiind rezultatul în special al unei educații, al obișnuinței, ale mediului în care se trăește, etc. Din practică, s'a văzut că mulți au avut teamă la primul contact cu inamicul, iar după câteva lupte, totul li se părea normal și căpătau încredere și curaj. Deci, chestiune de obișnuință și de aclimatizare. Un recrut are frică să sară la început chiar de la o înălțime de 2 metri, iar după câteva exerciții, sare și de la 4 metri.

Un om, care are în el sentimentul de onoare va învinge frica întotdeauna.

Inițiativa, ca și curajul, ca și celelalte virtuți, deasemenea se formează.

Un ofițer care tot timpul este limitat și îngrădit în acțiune, nici-odată nu va avea inițiativa; din contră inițiativa se formează creindu-se situații zilnice, chiar la exerciții, în care să se dea posibilitatea formării și manifestării inițiativei.

Deci, repet și formarea virtuților ostășești trebuesc să formeze obiectul unei instrucții speciale. După cum se face un program de progresiuni în instrucția profesională, tot așa trebuește un program de formarea calităților sufletești. Și tot așa și pentru pregătirea fizică.

Din cele arătate mai sus, rezultă că a forma un adevărat *luptător*, se cere o instrucție complexă și de adâncime.

Ori, instrucția aceasta complectă nu se poate face în condițiuni optime decât în cadrul instrucției de luptă, care trebue să fie o îmbinare a celor trei categorii de instrucție — *tehnică, sufletească și fizică*, căci numai toate la un loc creează adevăratul luptător.

Ce folos că am un perfect trăgător cu tunul anticar, dacă în fața tancului inamic nu va avea curajul să moară trăgând ultimul proectil; ce folos că am un trăgător foarte bun de mitralieră și curajos și care după câțiva km. de mers în teren accidentat, la ajungerea pe poziție va fi extenuat fizicește. Și iarăși, ce folos că am un ostaș curajos și antrenat și care trage prost.

De aceea, chiar dacă cele trei categorii de instrucție se fac și în ședințe speciale, ele trebuesc făcute din nou — laolaltă — în timpul exercițiilor de luptă, căci numai în acele exerciții vor fi formați cu adevărat luptătorii.

Inainte de a începe exercițiile de lupta apropiată, de exemplu, trebue să se facă ședințe de educație fizică care să-i amelioreze calitățile de aruncarea grenadei, de luptă cu baioneta, etc; deci pregătit și antrenat mai întâi fizicește în legătură cu exercițiul și apoi instruit tehnic.

Iar în timpul desfășurării exercițiului, oricare ar fi scopul lui, tot timpul se va urmări perfecția din punct de vedere tehnic; tot timpul se vor repeta exercițiile pregătitoare de tragere; mereu se vor observa și corecta pozițiile de tragere, de camuflare, etc. Este indiscutabil că instrucția profesională primează.

După cum iarăși în timpul fiecărui exercițiu de luptă se vor creia momente speciale prin care să se formeze curajul, inițiativa

spiritul de agresivitate, etc ; şi tot atunci să se facă şi pregătirea naţional patriotică, dând astfel suflet unui exerciţiu şi punându-l pe o bază nu numai de tehnică, dar şi de morală, de patriotism, de spirit de jertfă, etc.

Altfel, dacă se lucrează numai paralel în cele trei categorii de instrucţie de bază şi dacă nu se urmăreşte a se forma şi partea abstractă — ne văzută la inspecţie, — virtuţile ostăşeşti, nu se vor forma adevăraţii luptători.

Ca o consecinţă a celor de mai sus, Centrul de Instrucţie al Cavaleriei, prin unităţile sale din subordine : Regimentul Centrului de instrucţie al Cavaleriei, Şcoala Ofiţeri Rezervă Cavalerie şi Şcoala Subofiţeri Cavalerie, a întocmit o serie de exerciţii de instrucţie individuală de luptă, în spiritul celor arătate în prezentele îndrumări.

Ele nu sunt «şabloane» ci numai exemple.

In acest scop, de altfel, nu s'a făcut nici chiar un «model», ci diferite, lăsându-se ofiţerilor instructori cari le-au întocmit, să-şi desvolte personalitatea şi iniţiativa.

In continuare, se vor întocmi şi exerciţii pentru grupă.

Comandantul Centrului de Instr. al Cavaleriei
GENERAL,

ION EFTIMIU

CENTRUL INSTR. AL CAVALERIEI
Şcoala Ofiţeri Rezervă Cavalerie
Escadronul 1 Elevi, Cpt. Grigorescu Gh.

EXERCIŢIUL No. 1.

S c o p : Orientarea pe timpul zilei.

– Instrucţiuni privitoare la Instrucţia în Cavalerie, art. 146 şi 149, 161–167,
– Reg. Inf. P. I, art. 128–134.
– Broşura M. St. M. No. 21, pag. 5–11.

Se urmăreşte :

a) *Din punct de vedere tehnic :*

Orientarea ziua şi noaptea în orice teren, cu mijloace tehnice şi naturale.

b) *Din punct de vedere moral :*

Cunoaşterea ţărilor vecine, cu ajutorul punctelor cardinale şi relaţiunile noastre cu aceste ţări, în trecut şi prezent (se insistă asupra ţărilor duşmane).

Cunoaşterea împrejurimilor cu ajutorul punctelor cardinale şi arătarea evenimentelor naţionale mai importante, legate de aceste împrejurimi.

N o r m e :

a) Primele şedinţe de orientare, cer din partea instructorului multă perseverenţă şi metodă, verificându-se fiecare soldat asupra întrebuinţării mijloacelor de aflare a punctelor cardinale şi de determinare a punctului de staţie faţă de ele.

b) Să se insiste chiar din prima şedinţă, ca soldaţii să vorbească puţin, întrebuinţându-se numai termeni militari.

c) De la început, instructorul va arăta şi descrie – în general – soldaţilor, mijloacele tehnice pentru orientare (descrierea în amănunt şi utilizarea lor, se va face progresiv în decursul şedinţelor).

d) Inițial se va lucra, așezându-se soldatul cu fața la punctul cardinal, ce-l poate determina mai ușor cu unul din mijloace, ulterior trecându-se și la aflarea directă a unui punct cardinal ordonat.

Progresia de urmat.

a) 1–2 ședințe teoretice, la pregătirea programului, cu scopul de a învăța și cunoaște mijloacele de orientare (durata 30–50 minute).

b) 5–6 ședințe practice în teren, cu scopul de a se aplica cele învățate la ședințele teoretice executate în ajun (durata 30–40 minute).

Se va lucra pe ateliere.

c) Zilnic, indiferent de perioada de instrucție, scurte ședințe practice de orientare la începutul programului, atât la instrucția de luptă călare, cât și la cea pe jos).

Ședința teoretică.

Scop:

– Importanța orientării ca primă condițiune de reușită a unei misiuni primite.

– Importanța orientării din punct de vedere moral (desvoltarea încrederii în soldat, curajul îndeplinirii misiunii cât mai repede și până la capăt, înlăturarea fricii de a se rătăci).

– Noțiunea orientării, scurtă și pe limbajul soldaților, a se înlocui termenii de: apus, răsărit, miazăzi și miazănoapte, cu termenii militari: Est, Vest, Nord, Sud.

– Mijloacele naturale și artificiale pentru găsirea punctelor cardinale.

Ședința practică în teren No. 1.

Scop:

– Aflarea punctelor cardinale cu ajutorul soarelui.

– Cunoașterea față de punctele cardinale, a țărilor vecine – prietene și dușmane – și împrejurimilor cu importanța lor istorică sau economică.

Se va alege ca teren de lucru, inițial un teren dominant.

Se execută pe ateliere.

Organizarea exercițiului.

– Se lucrează pe ateliere de grupă.

– Director de exercițiu: Comandantul plotonului.

– Ținuta: de campanie.

– Dotarea regulamentară.

Desfăşurarea exerciţiului.

Atelierul No. 1.

a) *Aflarea unui punct cardinal.*

Ofiţerul instructor face pe teren o cruce (săpată în iarbă sau cu var), care arată direcţiile celor patru puncte cardinale (Figura 1), a căror poziţie faţă de soare este cunoscută de soldaţi, de la şedinţa teoretică din ajun şi anume: către orele 6 soarele este către Est, la ora 9, către Sud-Est, la 12, către Sud, la ora 15, către Sud-Vest şi la ora 18, către Vest.

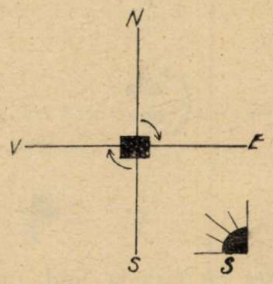

Figura 1.

Instructorul dă ora (de ex. 9) şi întreabă: care soldat poate afla unde este Estul? Din greşeli se ajunge la procedeul: se aşează soldatul cu faţa la soare; la ora 9, soldatul ştie că soarele este între Est şi Sud; făcându-se jumătate întoarcere la dreapta, se află punctul cardinal Sud, sau jumătate întoarcere la stânga, se află puntul cardinal Est.

Astfel s'a determinat un punct cardinal: Sudul sau Estul.

b) *Cum se află celelalte puncte cardinale?*

In timp ce soldatul stă cu faţa spre Sud, instructorul numeşte un alt soldat care se aşează cu spatele în spatele soldatului care priveşte spre Sud. Alt soldat în stânga lor, privind cu faţa exact spre stânga; alt soldat în dreapta lor, privind cu faţa exact spre dreapta (Figura 2).

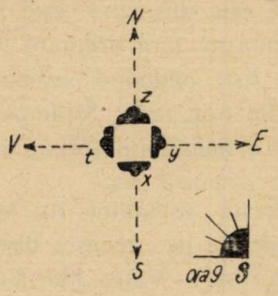

Figura 2.

Instructorul întreabă pe soldatul X, ce punct cardinal are în faţă. Soldatul va fi învăţat să determine, arătând cu mâna,

punctele cardinale (de ex. soltatul X răspunde: «în direcţia .... o linie ce pleacă de la mine, trece prin cei 3 copaci, vârful casei cu acoperişul roşu, turnul înalt de fabrică şi dealul cu pădurice pe vârf, se găseşte Sudul»). In felul acesta va determina punctul cardinal, fiecare din soldaţii din figura No. 2.

După aflarea punctelor cardinale cu ajutorul soarelui şi celor 4 soldaţi, se trece la aflarea tuturor punctelor cardinale cu ajutorul soldatului X (Figura 3).

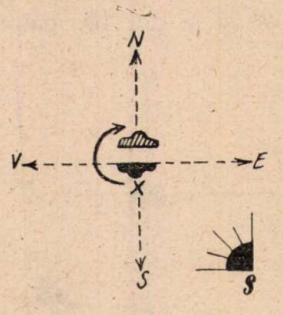

Figura 3.

Soldatul se găseşte cu faţa la Sud, punct aflat cu ajutorul soarelui (Fig. 1). Instructorul ordonă: «soldatul X, întinde amândouă braţele», întreabă în ploton sau pe soldat, ce punct cardinal se găseşte în direcţia mânei stângi şi în direcţia mânei drepte? Instructorul precizează: la stânga Est, la dreapta Vest, ordonă să se determine punctul cardinal Est şi Vest, întrebuinţându-se expresia de la Figura 2 (determinarea punctului cardinal cu ajutorul punctelor de reper, vizibile în teren până la mari distanţe).

Punctul cardinal Nord, întoarcere la stânga împrejur, ca în Figura No. 3.

c) Soldatul X, determină încăodată punctele cardinale, la punctul cardinal Est, instructorul spune: în direcţia punctului cardinal Est, la .... sute km. se găseşte un popor (neam), care a fost întotdeauna şi ne este duşman, este poporul rus. Inainte ne-au cotropit ţara, luându-ne fără dreptate Basarabia, acum tot acest popor duşman din Est, neţinând seama de legile dreptăţii, încearcă a ne cotropi din nou ţara. Strămoşii noştrii, au luptat în trecut vitejeşte contra inamicului din Est, noi luptăm azi contra aceluiaşi inamic din Est, poporul rus.

Instructorul reaminteşte soldaţilor, tot în raport cu punctul cardinal Est, împrejurimile de pe această direcţie şi evenimentele naţionale legate de ele (ex.: Valea Hârtibaciului cu acţiunea armatei Române în războiul trecut, Dealul Bucata şi satul şi câmpia Şelimbărului, etc.)

La punctul cardinal Vest şi Nord-Vest, instructorul spune soldaţilor că se găseşte duşmanul nostru de veacuri, poporul ungar, care a stăpânit şi stăpâneşte pe nedrept locuri româneşti; deci la Vest şi Nord-Vest, se găseşte încă un popor duşman, poporul ungar.

Şi aci instructorul va arăta soldaţilor, împrejurimile cu importanţa lor istorică, de ex.: D. Cioara, Poplaca, Cisnădie, Poiana, Jina, Preajba şi acţiunea eroică a Armatei Române în războiul 1916.

Deasemeni importanţa economică a regiunilor împădurite: Poiana Sibiului, Cisnădie, Poplaca, etc.

La punctul cardinal Nord, instructorul arată că se găseşte poporul polonez, sub stăpânire Germană.

Legăturile noastre de prietenie în trecut şi luptele lui Ştefan cel Mare contra lor. Deasemeni, importanţa istorică a oraşului românesc Sibiu, importanţa lui economică şi a regiunii Copşa Mică, Mediaş.

La punctul cardinal Sud, se găseşte poporul bulgar, popor amic, în trecut legături de prietenie, armata Română prin vitejia ei, ajutând în momente grele poporul bulgar.

Se arată importanţa împrejurimilor ‹munţii Făgăraşului, Vârful Coţi, acţiunea Brigăzii de Grăniceri din 1916, defileul Oltului, cetatea Făgăraşului, etc.›

La Sud, Sud-Vest, poporul sârb, legăturile de amiciţie în trecut ‹bătălia lui Mircea cel Bătrân de la Cosova, etc.›

Imprejurimile: Movila Turcilor, cu acţiunea călărimii lui Mihai Viteazul, câmpia Şelimbărului, Valea Sadului, Oltului şi Lotrului şi acţiunea armatei Române în 1916.

La determinarea punctelor cardinale cu ajutorul soarelui, se va avea în vedere următoarele: dimineaţa se găseşte mai uşor Estul, deci soldatul va fi învăţat să se aşeze dimineaţa cu faţa la Est.

Lă amiază găsim mai uşor Sudul, seara Vestul.

Atelierul No. 2.

Scop:

Aflarea punctelor cardinale cu ajutorul soarelui şi ceasornicului.

In plus, de urmărit aceleaşi noţiuni de la atelierul No. 1.

Desfăşurarea exerciţiului.

Aflarea punctelor cardinale cu ajutorul ceasornicului: se ţine ceasornicul orizontal, aşa fel ca limba mică ‹orarul›, să fie

îndreptată spre soare, arătătorul să se suprapună pe umbra sa). Se împarte (cu un fir de iarbă, pai sau ac), în două părți egale unghiul format de arătătorul mic și cu linia ce unește centrul ceasornicului cu cifra 12 (Figura No. 4).

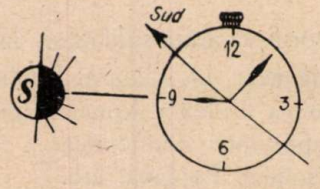

Figura 4.

Prelungirea dreptei, care împarte unghiul în două părți egale (bisectoare), arată întotdeauna în sus direcția punctului cardinal Sud, iar înapoi Nord. Cunoscând un punct cardinal, instructorul determină cu soldații și pe celelalte. Față de fiecare punct cardinal arată soldaților, ce provincii românești se găsesc : Transilvania, Maramureș, Crișana, Banat, Oltenia, Muntenia, Dobrogea, Moldova, Basarabia, Bucovina, la fiecare din ele arătând importanța lor națională și economică.

Soldații vor arăta apoi în ce direcție se găsește satul lor, dacă are vre-o importanță istorică, sau dacă în împrejurimi se găsește vre-un loc cu importanță istorică. Bogățiile ținutului în care locuesc.

Atelierul No. 3.

Scop :

Aflarea punctelor cardinale cu ajutorul Bisericei și celorlalte mijloace.

Desfășurarea exercițiului.

Se vede spre Est biserica ortodoxă din satul Șelimbăr.

Prin întrebări, instructorul ajunge la învățământul că bisericile ortodoxe sunt construite cu altarul spre Est.

Se învață cu soldații, cum se află cunoscând punctul cardinal Est și celelalte puncte cardinale, ca la Atelierul 1.

Aflarea punctelor cardinale cu alte mijloace :

Cimitire : mormintele creștine, sunt totdeauna cu crucea la Vest.

Icoanele : în casele ortodoxilor sunt puse pe peretele dinspre Est.

Mușchii : de pe copaci cresc pe partea dinspre Nord, de oarece au mai multă umezeală.

Informații dela locuitori: de unde răsare sau apune soarele? In lipsă de alte mijloace, servesc la aflarea punctelor cardinale.

La orientarea după biserici, se va arăta importanța credinței religiei creștine, scoțându-se în relief în special puterea de sacrificiu și altruismul.

Această ședință se poate executa, fie întrunit, fie pe ateliere (implică în acest caz, o pregătire minuțioasă a instructorilor).

Cele învățate la prima ședință se vor repeta zilnic la celelalte ședințe.

Ședința practică în teren No. 2.

Scop:

Stabilirea punctelor cardinale cu ajutorul busolei (ședința implică o ședință teoretică făcută în ajun).

Subinstructorii vor avea toți busolă.

Organizarea exercițiului.

Ca la ședința practică în teren No. 1.

Desfășurarea exercițiului.

Se deschide capacul busolei și se ridică vertical.

Se ridică oglinda înclinată la 45 grade.

Se învârtește cadranul, așezându-se 0 grade la indice.

Se apucă busola în mâna dreaptă, cu degetul mare și cel arătător, capacul spre dreapta, vârful săgeții către înainte.

Se privește în oglindă și se execută întoarceri spre stânga sau dreapta până când cadranul se suprapune acului magnetic pe reper.

Se privește prin fereastra capacului, până se găsește în teren un punct sau reper, cu care se materializează direcția Nord.

Odată un punct cardinal găsit, se procedează ca la ședințele anterioare (să nu se uite, la determinarea punctelor cardinale, a se reaminti și repeta țările vecine și relațiunile cu ele, împrejurimile și importanța lor istorică, despre țările inamice și în special despre Rusia se reamintesc motivele războiului ce-l purtăm și dreptatea românească).

Ședința practică în teren No. 3.

Scop:

Cunoașterea locului de stație, față de punctele cardinale și împrejurimi.

Orientarea topografică și tactică, turul de orizont.

Organizarea exercițiului.

Ca la ședința practică în teren No. 1.

Desfășurarea exercițiului.

Instructorul arată soldaților, că pe lângă aflarea punctelor cardinale pe câmpul de luptă, este foarte necesar a ști în orice moment, locul unde ne găsim față de punctele cardinale și unul sau două puncte mai importante de pe teren ‹numești aceasta: orientare topografică› și a ști în orice moment unde se găsește inamicul, pe cine am în stânga, dreapta, în spate și unde am postul de comandă al comandantului ‹definești aceasta: orientare tactică›.

Cum se determină locul de stație?

Cu ajutorul soldaților se determină pe teren 2, 3 repere mai importante ‹comunicații, cursul unei ape, pod, ferme, liziere de localități, înălțimi, cote, movile›, față de care se va stabili locul de stație.

Se procedează la aflarea punctelor cardinale și față de unul din reperele de mai sus, se determină inițial în mare locul de stație, exemplu: mă găsesc la Sud de Sibiu, sau la Nord de Movila lui Mihai, sau pe Valea Săpunului, etc.

Apoi precis se determină locul de stație, cu ajutorul a unul sau două puncte de reper mai importante și mai apropiate în teren, exemplu:

Mă găsesc la Sud de Sibiu, lângă podul de pe Valea Săpunului, pe șosea.

Această determinare se face întâi în mare pe teren, ulterior se trece la determinarea precisă a punctului de stație ‹Figura No. 5›, întrebuințându-se și harta ‹prima ședință›.

Instructorul insistă asupra felului de determinare, întrebuințând următoarea frază: «mă găsesc pe malul de Sud al Pr. Săpunului, la 200 m. Est podul de peste Pârâul Săpunului, de pe șoseaua Sibiu–Șelimbăr ‹Figura 5›».

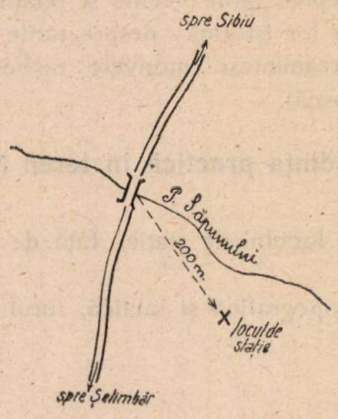

Figura 5.

Sau «mă găsesc la 200 m. Nord Movila lui Mihai şi 300 m. Sud-Est cătunul Borfaşilor (Figura No. 6).

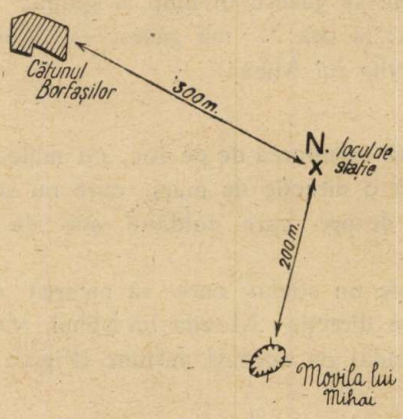

Figura 6.

Instructorul creează o mică situaţie, din care reese locul de staţie, faţă de inamic, trupele de la Est şi Vest şi locul comandantului (orientarea tactică).

Se utilizează expresia: «am în faţă (spre Sud se arată cu mâna) inamic, spre Est, Plotonul X, spre Vest Plotonul Y, în spate (spre Nord) locul comandantului, (este prematur a se întrebuinţa noţiunea — post de comandă).

Turul de orizont.

Instructorul arată necesitatea turului de orizont, după care procedează astfel:

— Se stabileşte iniţial punctul de staţie după procedeele cunoscute.

— Se aşează soldatul cu faţa spre Nord şi începând de la Nord spre Est şi în sensul mersului acelor de ceasornic şi de la locul de staţie spre orizont, se denumesc liniile mai importante (acoperiri, sate, comunicaţii, ape).

Este cazul a se face aici şi cunoaşterea locurilor geografice (provincii mai apropiate, munţi, ape, etc.)

Şedinţa practică în teren No. 4.

Scop:

Orientarea pe timpul marşului.

Organizarea exerciţiului:

Ca la şedinţa practică în teren No. 1.

Desfăşurarea exerciţiului.

Instructorul explică soldaţilor, că şi pe timpul deplasărilor trebue să ştie unde se găsesc în timp şi spaţiu.

De exemplu: la ora X, mă găsesc la Nord de Movila lui Mihai sau la Movila lui Mihai.

Procedeu:

— se execută orientarea de pe loc, cu mijloacele cunoscute;

— se fixează o direcţie de marş, care nu se vede pe timpul parcursului, dar despre care soldatul ştie că este în direcţia Sud-Est;

— se numeşte un soldat care să meargă din Valea Săpunului spre Sud, pe direcţia: Movila lui Mihai, Valea Schevisului; în urma lui alt soldat cu aceeaşi misiune ‹Figura No. 7›.

Figura 7.

Din greşelile soldaţilor, instructorul scoate învăţământul, că pentru menţinerea direcţiei, soldatul trebue să-şi aleagă puncte de reper intermediare, pe care trebue să le treacă în timpul parcursului.

Soldatul ajuns la Movila lui Mihai, este pus de instructor să raporteze, locul unde se găseşte la ora X, ‹mă găsesc la Movila lui Mihai la ora . . . .›

Şedinţa practică în teren No. 5.

Scop:

Orientarea noaptea.

Aflarea punctelor cardinale, cu ajutorul stelei polare, sau mijloacelor tehnice, învăţate la orientare ziua.

Determinarea împrejurimilor după lumini.

Determinarea punctului de staţie, după lumini şi împrejurimi folosite în timpul zilei.

Se execută la pregătirea programului:

Necesitatea de a fi orientat noaptea, greutăţile pe care le aduce întunericul în orientare, mijloacele cari stau la îndemână pentru a afla punctele cardinale şi împrejurimile pe timpul nopţii,

enumerarea şi descrierea lor ‹steaua polară, busola, împrejurimi cunoscute, harta, indicii, lumini, sgomote, indicatoare pe drumuri›.

Instructorul scoate învăţământul că orientarea noaptea este mai grea, dar şi mai necesară ca în timpul zilei.

Organizarea exerciţiului.

Ca la şedinţa practică în teren No. 1.

Desfăşurarea exerciţiului.

Instructorul explică soldaţilor că pe timpul nopţii, steaua polară este la Nord.

Cum se găseşte această stea?

Prin întrebări instructorul, va determina cu soldaţii pe cer, carul mare şi carul mic ‹soldaţii noştrii în majoritate cunosc aceste grupe de stele›.

Instructorul continuă: stelele denumite ‹le numerotează sau le dă litere: a, b, c, formează oiştea carului; stelele d, e, sunt roţile dinainte ale carului mare, iar stelele f şi g, roţile dinapoi ale carului mare. Prelungind în sus de cinci ori distanţa dintre roţile dinapoi ale carului mare, se găseşte «steaua polară», o stea mai strălucitoare decât celelalte, aflată în capul oiştei carului mic ‹instructorul arată acum şi carul mic ca în Figura 8›.

Se aşează soldatul cu faţa spre steaua polară, deci spre Nord; ca la şedinţele anterioare, se află celelalte puncte cardinale.

Faţă de punctele cardinale şi împrejurimile cunoscute din timpul zilei şi recunoscute noaptea cu ajutorul luminilor sau sgomotelor, se precisează punctul de staţie ca la şedinţele de orientare din timpul zilei.

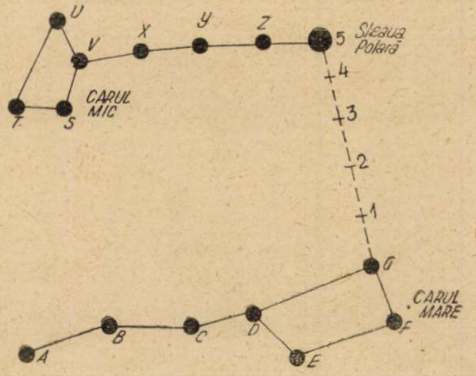

Figura 8.

Una la trei şedinţe practice, durata 30–40 minute, în care instructorul va executa:

a) Aflarea punctelor cardinale cu ajutorul busolei ‹procedeu din timpul zilei›.

b) Determinarea locului de staţie, cu ajutorul împrejurimilor cunoscute din timpul zilei.

c) Deplasarea pe o direcţie dintr'un punct cunoscut, la altul necunoscut, ‹aici instructorul, va putea creea mici momente de surprindere, pentru a desvolta curajul soldatului şi spiritul de orientare›.

d) Deplasarea spre un punct necunoscut, înapoerea şi raportarea celor văzute pe timpul parcursului.

Toate aceste exerciţii de noapte se vor repeta la aplicaţiile de noapte, instructorul punând soldaţii progresiv, în terenuri cât mai acoperite şi necunoscute.

La toate exerciţiile se va continua cu educaţia morală, legată de orientare, aşa cum s'a arătat la exerciţiile 1, 2, 3.

CENTRUL INSTR. AL CAVALERIEI
Şcoala Ofiţeri Rezervă Cavalerie
Escadronul 2 Elevi, Căpitan Dobre Panait

EXERCIŢIUL No. 2.

S c o p : Deprinderea vederii.

- Reg. Pr. Instr. Inf. P. I, Vol. I, art. 103–106.
- Broşura No. 21.
- Broşura Exerc. Preg. şi de luptă Vol. I.

Generalităţi.

1. Exerciţiile de deprinderea vederii, împreună cu exerciţiile de aprecierea distanţelor, trebue să se execute paralel ‹chiar în aceeaşi şedinţă, dar la ateliere diferite›, pentruca atunci când soldatul va fi pus în situaţia de a descoperi un obiectiv, să fie capabil a raporta şi distanţa la care se găseşte obiectivul.

Exemplu de mod de predare :

– In şedinţa afectată acestei categorii de instrucţie este bine ca instructorul să-şi împartă unitatea în mai multe ateliere astfel :

Atelierul I, va executa descrierea terenului şi a acoperirilor.
Atelierul II, va executa etalonarea pasului.
Atelierul III, întipărirea distanţelor tip.
Atelierul IV, execută aprecierea distanţelor.

Alt exemplu :

- Atelierul I : aprecierea distanţelor.
- Atelierul II : greşeli de apreciere.
- Atelierul III : determinarea ţintelor în teren

Prin acest procedeu de instrucţie se realizează :

– O perfecţionare a şefilor de ateliere pentru categoria de instrucţie ce predau.

– Eliminarea monotoniei din instrucţie.

Un control mai uşor şi punerea la punct a diferitelor greşeli într'un timp mai scurt.

2. La unitățile de cavalerie această categorie de instrucție trebue să se facă cu foarte multă conștiinciozitate, să se insiste asupra ei pentru a se ajunge la perfecțiune în ceeace privește aprecierea distanțelor și descoperirea țintelor la distanțe mari (chiar foarte mari, atunci când permite terenul), întrucât cavaleria este arma care acționează la distanțe mari și pe fronturi largi.

Necesitatea formării unui număr cât mai mare de soldați foarte buni apreciatori de distanțe și cari pot descoperi și determina o țintă în timp foarte scurt, este impusă și de felul de acțiune al micilor noastre unități de cavalerie, care acționează de multe ori izolate și la distanțe foarte mari și cărora le necesită un cât mai îndepărtat câmp de observație, obținut numai prin soldați cu vederi agere.

Războiul actual a arătat (în special la recunoașteri), că o vedetă bună aduce servicii de neprețuit, dând posibilitate comandantului de a-și lua măsurile necesare cu mult mai înainte, putând fi astfel în măsură, în foarte multe cazuri de a dejuca planul inamicului. Aceste ședințe trebuesc executate și cu masca pentru a deprinde pe soldat cu observarea câmpului prin ochelarii măștii.

Se va executa :

— o serie de mai multe ședințe practice în teren a căror durată și număr vor fi în funcție de aprecierea instructorului asupra posibilității de învățare a oamenilor;

— o altă serie de ședințe practice, cât mai scurte și mai numeroase și tot timpul repetarea lor la celelalte categorii de instrucție, pentru menținerea și desvoltarea aptitudinilor de a descoperi și raporta repede și corect inamicul.

Aceste ședințe nu trebue să lipsească nici la ședințele de instrucție călare (oamenii fiind călări).

La această categorie de instrucție, se caută instruirea soldatului atât din punct de vedere tehnic cât și din punct de vedere fizic și educativ, urmărindu-se următoarele :

Din punct de vedere tehnic :

— Invățarea numirilor principalelor forme de teren și acoperiri și folosirea de către toți oamenii a acelorași denumiri militare.

— A cunoaște aptitudinile oamenilor, a le forma ochiul și a le întări puterea de vedere.

— A forma pe om ca, cu un ochiu să poată vedea clar și repede orice amănunt din teren ce ar putea ascunde pe inamic.

— A învăța în ce măsură formele și acoperirile terenului ne ajută sau ne produc neajunsuri în desfășurarea luptei.

— A învăța pe soldat cum poate descoperi ușor și repede în orice teren, orice țintă pentru a evita surprinderea.

— A învăța tot deodată posibilitățile de sustragere vederilor inamice, arătându-i când poate fi ușor descoperit și când poate fi greu descoperit.

— A învăța pe soldat să raporteze clar și repede ceeace a văzut.

Din punct de vedere fizic :

— Desvoltarea și menținerea unei vederi agere.

— Menținerea antrenamentului fizic, prin parcurgerea terenului pe direcțiile pe care soldatul este pus să observe terenul și să-l descrie ; și astfel, în același timp prin călcarea terenului, se va face verificarea celor învățate.

Din punct de vedere educativ :

— A arăta soldaților importanța diferitelor forme de teren din punct de vedere geografic și istoric și chiar economic pentru țara noastră.

— A le arăta faptele de arme însemnate din trecutul și chiar prezentul război, ce sunt legate de diferite ape, munți sau alte părți din pământul țării noastre, desvoltându-le prin aceasta dragostea de țară și admirația față de eroii jertfiți pentru apărarea ei.

Ședința practică în teren No. 1.

Scop:

— Invățarea numirilor principalelor forme de teren și acoperirilor, folosirea de către toți soldații a aceluiași vocabular.

Organizarea exercițiului :

— Terenul : trebue ales având cât mai multe și felurite forme de teren și acoperiri.

— Ținuta : de campanie cu măști.

— Materiale : cele obișnuite dela instrucția de fiecare zi, în plus binoclul.

Procedeu :

Instructorul merge cu unitatea spre locul care vrea să fie descris, arătându-le forma de teren cum se vede dela distanță. Ajuns pe forma de relief, sau lângă acoperire, din întrebările puse oamenilor și răspunsurile lor, făcând apel la cunoștințele lor de acasă, definește formele de teren ce și-a propus a-i învăța precum și denumirea lor.

Pentru fiecare formă de relief mai importantă sau asemănătoare cu altele de care sunt legate fapte istorice deosebite sau care au o importanţă geografică sau economică, instructorul va insista în mod deosebit asupra lor.

De exemplu :

— Defileu : luptele dela Posada, Călugăreni.

— Ape : Trecerea de la Flămânda (1916), Donul, Doneţul, Trecerea Nistrului (1941-1942).

— Văi : Luptele de la Valea Albă (Ştefan cel Mare) — Valea Oltului (1916) — Valea Jiului (1916).

Înălţimi	*Elemente caracteristice*
1. Movilă	1. Vârf
2. Bot de deal	2. Creastă : topografică, militară.
3. Deal	3. Pantă
4. Mamelon	4. Piciorul pantei
5. Pinten	5. Versant
6. Şea	6. Schimbare de pantă
7. Munte	

Văi	
1. Groapă	1. Firul văii (talveg).
2. Mâncătură	2. Originea văii.
3. Şanţ	3. Gura văii
4. Râpă	4. Versant.
5. Viroagă	
6. Vale	

Şes

Acoperiri :

— Naturale :

— pădure
— pădurice
— lăstăriş
— mărăciniş
— tufiş
— boschet
— zăvoi.

— copac izolat
— copac rotat
— linie de copaci
— rând de copaci
— grup de copaci

Elemente caracteristice :

— margine
— intrând—eşind
— luminiş
— poiană

— Artificiale :

— oraş
— sat
— case izolate
— fermă, canton
— grădină
— cultură
— livezi de pomi
— fâneţe
— islaz

Ape şi căi de comunicaţie :

- Căi ferate
- Şosele: naţionale, judeţene, drum, potecă.
- Pod (fier, piatră, lemn).
- Viaduct.
- Incrucişare de drumuri
- Răspântie
- Trecere de nivel
- Nod de comunicaţie.

Şedinţa practică în teren No. 2.

Scop:

A cunoaşte aptitudinele oamenilor, a le forma şi a le întări puterea de vedere.

Organizarea exerciţiului.

Terenul : în apropierea unei comunicaţii.

Ţinuta : de campanie.

Materiale: cele obişnuite dela instrucţia de fiecare zi, în plus binoclul.

Procedeu :

Instructorul merge cu unitatea pe un loc ce prezintă multe particularităţi şi prin întrebări şi răspunsuri, va căuta să scoată dela soldaţi tot ceeace doreşte să-i înveţe astfel :

Atelierul No. 1.

Scop : pentru constatarea puterei de vedere.

- câte role sunt pe al 7-lea stâlp de telegraf, de pe partea dreaptă a şoselei către Şelimbăr.

Atelierul No. 2.

Scop : pentru puterea de distingerea culorilor.

- câţi cai roibi sunt în plotonul care trece.
- ce culori se văd la casele din dreapta bisericei din Şelimbăr.
- ce culoare au pereţii casei de lângă prima şcoală din Slimnic.

Atelierul No. 3.

Scop : pentru agerimea vederii.

- câţi cai galopează către cantonul de C. F.
- câţi soldaţi au descălecat pentru lupta pe jos dela plotonul dela manejul saşilor.
- câte fereste deschise are al 5-lea vagon din trenul care trece.

Instructorul trebue să ştie puterea de vedere a fiecărui om, avându-i clasificaţi în diferite categorii ca: vedere slabă, normală şi ageră.

— Toate acestea trebuesc făcute cu foarte mare răbdare, instructorul trebuind să ţină seama că oamenii au avut înainte de încorporare diferite îndeletniciri, care au desvoltat vederea în diferite feluri.

Educaţia Fizică: Se închee cu parcurgerea în diferite aliuri, pas, pas alergător şi cross, spre diferitele puncte — fixe — din teren la care s'a făcut exerciţiul.

Şedinţa practică în teren No. 3.

Scop:

A forma pe om cu un ochi cu care să poată vedea clar şi repede, orice amănunt din teren ce ar putea ascunde pe inamic.

A învăţa în ce măsură formele şi acoperirile terenului ne ajută sau ne produc neajunsuri în desfăşurarea luptei.

— Primul exerciţiu e bine să se facă de către instructori cu unul dintre subinstructori.

— Soldaţii sunt aşezaţi cu faţa către anumite direcţii, de unde se poate descrie.

Organizarea exerciţiului.

Terenul: trebue ales având cât mai multe şi felurite forme de teren şi acoperiri.

Ţinuta: de campanie.

Materiale: cele obişnuite dela instrucţia de zi, în plus binoclul.

Atelierul No. 1.

Scop: descrierea terenului pe o direcţie.

— Instructorul ordonă:

— priviţi în direcţia . . . . . Descrie terenul pe această direcţie Soldatul . . . . . .

— soldatul execută descrierea dela punctul din care se află, până la punctul dat de instructor.

— în primele şedinţe, e bine a căuta să se stăvilească dela început tendinţa oamenilor cari exagerează în descrierea terenului, descriindu-l prea amănunţit.

— trebue să fie formaţi ca din primul moment ochiul să fie isbit de caracteristicile terenului.

— terenul se va descrie din toate poziţiile ‹culcat, în genunchi şi în picioare› şi pe distanţe progresive dela mic la mare.

Atelierul No. 2.

Scop: descrierea terenului pe o zonă.

Descrierea terenului într'o zonă se împarte în următoarele părţi:

- până la 300 m. = terenul din faţă
- dela 300-600 m. = terenul de mijloc
- peste 600 m. = terenul de fund.

In ofensivă terenul se descrie de aproape către departe, iar în defensivă invers şi totdeauna dela dreapta către stânga.

Zona se dă la început mai mică şi progresează odată cu instrucţia.

Nu este suficient să se execute această instrucţie numai printr'o înşiruire de forme şi acoperiri ale terenului, ci este nevoe a se insista asupra părţilor caracteristice,din toate punctele de vedere.

Descrierea trebue să fie făcută din toate poziţiile ‹culcat, în genunchi şi în picioare› şi trebue făcută complet şi precis de către soldaţi.

Exemplu rău: jumătate dreapta un şir de plopi.

Exemplu bun: jumătate dreapta un şir de 5 plopi, dintre care cei 2 din mijloc, sunt mai înalţi, sau:

Exemplu rău: pe şosea trec 5 căruţe.

Exemplu bun: pe şosea trec 5 căruţe militare, prima şi ultima cu cai bălani.

Atelierul No. 3.

Scop: descrierea unui obiectiv.

Instructorul ordonă: «descrie casa din faţă, soldatul X».

— Soldatul trebue să descrie: culoarea pereţilor, numărul ferestrelor, mărimea lor, felul acoperişului, numărul coşurilor, etc.

La fel se va proceda şi cu celelalte obiective.

Soldaţii observă terenul din faţă:

— Instructorul va denumi un punct din teren şi va cere oamenilor să-l descrie cu toate semnele deosebite şi caracteristice din jurul său, dovedind astfel că l'au descoperit.

Unitatea îşi va schimba locul ‹mai la stânga, sau mai la dreapta›. Soldaţii se vor culca şi vor fi puşi să descrie obiectivele mai dinainte. Se va observa astfel că obiectivele prezintă alte caracteristici. Acelaşi lucru se poate realiza descălecând o unitate şi punând oamenii să descrie aceleaşi obiective, descrise fiind călare.

Educaţia fizică: După executarea tehnică în toate atelierele, se trece apoi la parcurgerea terenului descris, în cross, pas, pas alergător.

Atelierul No. 4.

Scop: Descrierea terenului din memorie.

— La acest capitol trebue să urmărească prin numeroase exerciţii, ca să se mărească puterea de descriere a terenului din

memorie, întrucât e un capitol de instrucție foarte important și folosește în special în teren cu totul necunoscut și mai ales în țară inamică.

In acest scop, se vor folosi toate împrejurările, deplasări, marșuri, orele de călărie în teren variat, punând la sfârșitul acestui exercițiu, câte un soldat care să aducă unitatea pe același drum la cazarmă, raportând și indiciile după care cunoaște drumul.

Acest procedeu se va întrebuința în special în teren necunoscut soldaților și cu acoperiri cât mai multe, atât ziua cât și noaptea, sau se va da soldaților o zonă limitată spre observare. După un timp ‹care variază în funcție de gradul de instrucție al soldaților›, se comandă la stânga-împrejur și se numește pe rând câte un soldat care să descrie ceeace a văzut. Când timpul nu permite eșirea în teren, această categorie de instrucție se va executa într'o sală arătându-se diferite tablouri timp de câteva minute, după care se vor pune soldații să le descrie din memorie. Aceste exerciții trebuesc menținute în toată perioada de instrucție pentru a desvolta și menține această aptitudine la soldați.

Ședința practică în teren No. 4.

Scop: A învăța pe soldați cum poate descoperi ușor și repede în orice teren, orice țintă pentru a evita surprinderea.

– A învăța totdeodată posibilitățile de sustragere vederilor inamice, arătându-i când poate fi ușor descoperit și când poate fi greu descoperit.

Organizarea exercițiului.

Se montează un poligon cu ținte :

- la distanțe diferite
- la aceeași distanță, cu genuliere diferite,
- așezate pe fonduri diferite,
- stând pe loc sau mișcând,
- adăpostit și neadăpostit.

La acest procedeu se poate întrebuința un număr de subinstructori îmbrăcați în uniforme diferite ‹ținute ale armatelor aliate sau inamice : germane, rusești›, dispuși după aceeași metodă ca mai sus, în teren și la distanțe.

Dacă nu se găsesc uniforme străine, e bine să se facă pentru fiecare unitate un tablou cu fotografiile uniformelor armatelor țărilor vecine țărei noastre. Se va urmări a se scoate în evidență în special, când se descopere mai greu țintele și când mai ușor.

Unde trebue supravegheat terenul în special, cum trebue a fi folosit pentru a nu fi uşor descoperit de inamic. La exerciţiile de descoperirea ţintelor instructorul va urmări şi continuitatea în deprinderea vederii, insistând a se descrie ţinta şi a se indica distanţa la care se găseşte. Pe timpul nopţii, se va arăta soldaţilor că descoperirea ţintelor e mult mai uşoară din poziţia culcat, făcându-se cât mai multe exerciţii pe timpul nopţii.

Şedinţa practică în teren No. 5.

Scop: A învăţa pe soldat, să raporteze clar şi repede ceeace a văzut.

Organizarea exerciţiului.

La această categorie de instrucţie trebue să se înceapă prin a pune soldaţii să determine ţintele uşor de descoperit, astfel: ţintele se vor pune la început lângă repere uşor vizibile şi care sunt bătătoare la ochi. Progresiv, vor fi dispuse în teren, în situaţiuni din ce în ce mai grele şi mai depărtate de repere, pentru determinarea ţintelor ce se descopăr greu şi la distanţe mari, se vor învăţa soldaţii ca să folosească gradaţiunile dela binoclu.

Se alege un reper vizibil şi se indică la câte gradaţiuni se găseşte ţinta lateral, mai sus, mai jos.

La fel se pot folosi pentru determinarea ţintelor, lăţimea degetelor (a celui mare). Degetul cel mare ţinut vertical, acoperă cam 40 miimi, iar saltul său, aproximativ 100 miimi. Trebue să se înveţe soldaţii că determinarea unei ţinte cuprinde:

- direcţia generală «jumătate stânga».
- reperul principal «Crucea lui Mihai».
- distanţa 1000 metri.
- reper intermediar «drumul de care».
- direcţia dela obiectiv la ţintă «spre dreapta».
- ţinta «mitraliera inamică, trage».

Determinarea ţintelor se va face în stil telegrafic pentru economie de timp, însă foarte clar.

Exemplu: jumătate dreapta marginea din stânga pădurii, casa cu acoperişul roşu, 600 metri mitralieră inamică.

Se mai poate determina o ţintă prin ochirea cu arma.

Instructorul ridică ţinta, iar soldatul care o determină, având arma pe căluş, trebue să ochească ţinta punând înălţătorul respectiv.

Instructorul controlează linia de ochire și se convinge dacă soldatul a determinat bine sau nu.

După aceea se pune soldatul să determine cu voce tare ținta.

Invățăminte :

Exercițiile de mai sus, repetate des, vor fi urmate de alte exerciții scurte pentru descoperirea și determinarea țintelor figurând pe inamic. Nu se vor întrebuința fanioane, căci falsifică aspectul câmpului de luptă și viciază aptitudinea de a descoperi.

Procedeul de urmat este același, iar poligonul va fi instalat cu :

— ținte aflate până la 400 m. aproape de repere din teren ;

— ținte aflate până la 400 m. departe de repere din teren ;

— ținte aflate până la 400 m. camuflate și bine adăpostite ;

— ținte aflate la distanțe mai mari de 400 m. ; folosirea binoclului.

— ținta care se deplasează, se va descrie și activitatea inamicului ; se vor face exerciții de descoperirea țintelor pe timp clar, ceață, în amurg, etc.

In poligoane, nu trebuesc instalate multe ținte, ci ținte bine instalate.

Exercițiile trebuesc astfel organizate și conduse încât să desvolte la oameni pasiunea de a căuta și descoperi pe inamic.

Descoperirea inamicului, la timp, în război, înlătură surprinderea și economisește sângele. Numai cel care vede inamicul, poate trage în el și-l poate distruge, iar cine vede întâi inamicul trebue să raporteze clar și repede pentru a da timp comandantului să ia cele mai bune măsuri.

Educație Fizică : Se închee cu exerciții similare celor de la Ședințele 1 și 2.

CENTRUL INSTR. AL CAVALERIEI
Şcoala Ofiţeri Rezervă Cavalerie
Escadronul 2 Elevi, Căpitan Dobre Panait

EXERCIŢIUL No. 3.

S c o p : Măsurarea şi aprecierea distanţelor.

Reg. Inf. P. I., art. 104.
Reg. Cav. art. 137, 140.

Se urmăreşte :

a) *Din punct de vedere tehnic :*

– învăţarea tuturor procedeelor improvizate sau de precizie prin care se determină distanţele, pentru corecta înscriere a elementelor de tragere ;

– întrebuinţarea judicioasă a armamentului în teren, la distanţele la care se poate obţine un maximum de eficacitate ;

– desvoltarea agerimii vederii ;

– dexteritatea (prin exerciţii repetate) în aprecieri ;

b) *Din punct de vedere fizic :*

– exerciţii de aprecierea distanţelor însoţite de descoperirea ţintelor, prin parcurgerea terenului de apreciat în diferite aliuri, urmărindu-se antrenamentul şi aprecierea posibilităţilor fizice de parcurgerea diferitelor distanţe în timp.

Şedinţa practică în teren No. 1.

Scop : Măsurarea distanţelor.

Atelierul No. 1.

Scop :

– etalonarea pasului şi măsurări de distanţe cu ajutorul lui ;

– a învăţa pe luptător să-şi cunoască lungimea pasului şi să poată măsura o distanţă din teren.

Organizarea exercițiului.

Terenul: de instrucție.

Ținuta: de campanie.

Materiale: fanioane, steguleţe și apă de var.

Organizare: se amenajează următoarele poligoane:

— un patrat cu laturile de 100 metri și colțurile marcate prin steguleţe sau movile de pământ;

- două linii paralele marcate la distanța de 100 metri;

— în pantă urcândă sau coborândă, o latură de 100 metri lungime.

Desfășurarea exercițiului.

Șeful atelierului, anunță aceia ce execută și după ce arată operațiunea, pune un recrut să execute.

Face observațiuni asupra execuției.

Pune întreaga grupă să treacă pe rând prin poligoanele organizate.

Verifică înscrierea rezultatelor și reținerea lor mintală.

Indică fiecăruia distanțe de măsurat în teren.

Exerciții fizice: parcurge distanțele în: pas, pas alergător și fuga mare, urmărindu-se ca în mod progresiv soldații să micșoreze timpul întrebuințat: deci ameliorare, antrenament și stabilirea timpului.

Atelierul No. 2.

Scop:

— a învăța pe luptător să întrebuințeze instrumentele de precizie pentru a măsura exact distanțele, operațiune necesară în deslănțuirea tragerilor cu armamentul greu.

Organizarea exercițiului.

Terenul: cu adâncimea de aproximativ 2 km.

Ținuta: fără arme.

Materiale: telemetru, miră, carnet și creion.

Desfășurarea exercițiului.

Ședința se execută după ce s'a cunoscut materialul de măsurat distanțele.

Se explică importanța preciziei în măsurători, pentru începerea unei trageri.

Se arată cum se pune telemetrul în stație și reglarea lui cu ajutorul mirei.

Se execută de fiecare recrut.

Se arată după aceea, cum se fac măsurătorile, luându-se un obiectiv la o distanţă mică.

Se atrage atenţia că precizia măsurării, scade cu depărtarea. Peste 2000 metri, telemetrul nu mai este aşa precis.

Se execută măsurători de către recruţi.

Se insistă asupra instalării camuflate a telemetrului şi a operatorului, pentru a nu demasca locul observatorului.

Şedinţa practică în teren No. 2.

Scop: Intipărirea distanţelor tip şi aprecieri libere.

Atelierul No. 1.

Scop:

— întipărirea distanţelor tip şi a detaliilor de vizibilitate a ţintelor, la aceste distanţe.

Organizarea exerciţiului.

Teren: de instrucţie, cu adâncime de cel puţin 1 km. La început în teren plan şi apoi în terenuri frământate.

Ţinuta: de campanie.

Materiale: fanioane de semnalizare.

Organizarea: se organizează un poligon cu ţinte la distanţe dela 50—400 metri. La fiecare distanţă, se găseşte un soldat echipat de război.

Desfăşurarea exerciţiului.

La început exerciţiul se execută pe ploton şi se repetă pe grupe.

Oamenii pe un rând, privesc într'o zonă pe anumite repere, fixate de instructor.

Instructorul face să apară pe rând şi în genuliere diferite, soldaţii ce se găseau adăpostiţi la distanţele ordonate.

Soldaţii raportează ceeace au văzut, la ce distanţă şi ce observă la ţintă.

Instructorul completează şi le dă explicaţiunile necesare.

Soldaţii, îşi vor întipări distanţele tip şi ceeace observă la o ţintă, la diferite distanţe şi în anumite genuliere.

Atelierul No. 2.

Scop: A învăţa pe soldat procedeul de folosirea distanţelor tip, la aprecierea liberă.

Organizarea exercițiului.

Terenul: adâncimea până la 1500 m.

Ținuta: fără arme.

Materiale: fanioane de semnalizare.

Organizarea: se montează un poligon de ținte, la distanțe între 100–800 m.

Desfășurarea exercițiului.

Instructorul face să apară ținte la diferite distanțe și în genuliere diferite.

Soldații raportează ce au văzut, unde și la ce distanță.

Caută să scoată prin întrebări, care a fost procesul mintal ce l'a făcut soldatul, pentru a aprecia această distanță.

Inapoi se găsește instalat poligonul, cu întipărirea distanțelor.

Se evidențiază procedeurile:

- compararea distanței de apreciat cu o distanță tip;
- compararea distanței de apreciat, cu două distanțe tip;
- fixarea limitelor între care poate fi cuprinsă distanța de apreciat și aflarea mediei.

Exercițiile de apreciere libere, se vor face în repetare, în terenuri și în condițiuni atmosferice diferite, căutându-se a se scoate în evidență erorile de aprecieri și cauzele câre le determină. Astfel se va scoate în evidență că se fac erori de apreciere în plus:

- în amurg, pe ceață și fum;
- pantă urcândă;
- teren tăiat în adâncime;
- când ținta este proectată pe un fond închis, sau pe o pădure;
- când țintele sunt văzute numai în parte.

Erori de apreciere în minus:

- când soarele luminează ținta,
- după ploaie,
- pe zăpadă,
- în pantă coborândă,
- pe fond deschis,
- peste ape.

Pentru a se scoate în relief, eroarea de aprecieri, se va trimite cel care a făcut-o, să măsoare distanța cu pasul.

- Se repetă același exercițiu de educație fizică ca la Șed. 1.

Şedinţa practică în teren No. 3.

Scop: Aprecierea intervalelor şi măsurarea lor.

Atelierul No. 1.

Scop: A învăţa pe luptător ca prin procedee improvizate, să afle care este valoarea unui interval sau a lungimii care se prezintă de front faţă de ochiul nostru.

Organizarea exerciţiului.

Terenul: curtea cazărmii şi apoi pe câmpul de instrucţie.
Ţinuta: fără arme.
Materiale: dublu decimetru, sfoară, cretă, creion, carnet, tablă.
Organizare: tablă sau zid, pe care se va face măsurătoarea.

Desfăşurarea exerciţiului.

Instructorul explică importanţa acestor operaţiuni.

Explică valoarea unui milimetru, la depărtarea de 0,5 m., care este de 2 mimii. Arată cu această ocazie, că lungimea braţului întins are în general această lungime, deci 1 mm. de pe palmă, deget, pumn, va avea valoarea a 2 miimi, când braţul este întins.

Se trece la execuţia operaţiunii.

Recruţii trec pe rând la zid sau tablă şi cu ajutorul cretei sau creionului, se marchează lungimea fiecărui obiect de etalonat.

Se măsoară cu dublu decimetru şi se transformă în miimi.

Se înscrie în carnetul de note al soldatului.

Se etalonează pe rând:

- palma dela partea exterioară a încheeturii degetului mic, până la partea exterioară a degetului arătător (în general 100 miimi),
- palma de la partea interioară a încheeturii degetului mare, până la marginea exterioară a palmei (în general 130 miimi),
- fiecare deget în parte,
- pumnul.

După ce operaţiunea a fost terminată, se trece la etalonarea obiectelor de buzunar: monede, cutii de chibrituri, etc.

Se exploatează aceste etalonări în execuţia repetată, a măsurătorilor în teren.

Atelierul No. 2

Scop: A determina exact valoarea intervalului, sau a unui front de bătut.

Organizarea exercițiului.

- Terenul: de instrucție.
- Ținuta: fără arme.
- Materiale: binoclu, liniuța gradată.

Desfășurarea exercițiului.

Instructorul arată modul de întrebuințare.

Oamenii trec pe rând și execută măsurători.

Calculează cu ajutorul formulei paralaxei, valoarea frontului.

- Se fac exerciții de educație fizică, similare celor arătate la Ședința 1-a.

Invățăminte.

Printr'un antrenament metodic și cu răbdare, aceste exerciții, trebuesc să intre în reflex, devenind o calitate prețioasă a luptătorului.

Exercițiile de măsurarea și aprecierea distanțelor, se vor executa împreună cu cele de descoperirea țintelor și definirea lor în teren.

Rezultatele obținute se vor trece de comandantul grupei, în foaia individuală de aprecieri.

Focul luptătorului își va găsi ținta și va obține efectul dorit, printr'o bună apreciere a distanțelor.

CENTRUL INSTR. AL CAVALERIEI
Şcoala Ofiţeri Rezervă Cavalerie
Escadronul 1 Elevi, Cpt. Grigorescu Gh.

EXERCIŢIUL No. 4.

Scop: Soldatul în serviciul de observare şi pândă.

Reg. Inf. P. I. Vol. I. art. 120–125 pag. 95 art. 298.
Instr. ref. la instrucţia în Cavalerie art. 153–158.
Instr. Funcţionarea Serv. Observare la trupe art. 9–14, 44–51.

Se urmăreşte:

a) *Din punct de vedere tehnico-tactic.*

– Acţiunea pândarului până la sosirea inamicului.
– Intocmirea planului de observare, observarea şi modul de raportare.
– Acţiunea pândarului la apariţia inamicului şi în prezenţa lui.

b) *Din punct de vedere moral.*

– Familiarizarea cu surprizele câmpului de luptă.
– Desvoltarea curajului, iniţiativei şi spiritului agresiv.
– Desvoltarea încrederii în acţiunea sa proprie, imediată şi neşovăelnică.

Se recomandă:

– Noutate în montarea momentelor, situaţia inamicului şi instalarea lui în teren, necunoscută executantului.
– Pericolul iminent să antreneze pe executant prin situaţii pregătite.

c) *Din punct de vedere fizic:*

– Antrenamentul în aruncarea grenadei.
– Câştigarea îndemânării fizice şi a formării curajului în lupta corp la corp.

- Antrenamentul și ușurința în cățăratul pe copaci.

Se recomandă pentru obținerea acestor rezultate:

- Aruncarea de greutăți și sulițe.
- Exerciții pentru lupta corp la corp ‹Jiu-Jitsu› prevăzute în regul. Educ. Fizică Vol. II.
- Skiuri și șerpuiri la bară și frânghie ‹vezi reg. Educ. Fiz. art. 130-157›.

Succesiunea predării.

1. *O ședință teoretică* ‹durată 30'› având drept scop:

- Observarea câmpului de luptă, importanța și necesitatea observării.
- Continuitatea și permanența observării.
- Organizarea observației și eșalonarea ei.
- Pândarii ca elemente de observare și siguranță la grupă.
- Sentinela și pândarul.
- Consemnul general și particular al pândarilor.

2. *O ședință în teren.*

Ședință preliminară la acțiunea pândarului până la apariția inamicului.

Se urmărește:

- Organizarea observației ‹planul de observare› și modul de raportare.
- Descoperirea și determinarea țintelor în teren.
- Folosirea binoclului.

3. *Aplicațiunea practică propriu zisă.*

Un exercițiu cu caracter tehnic și sportiv organizat pe ateliere, urmărindu-se:

Atelierul No. 1.

Scop:

a) Din punct de vedere tehnic și fizic.

Deplasarea repede dela un punct de observație la altul sub focul inamic.

b) Din punct de vedere moral.

Desvoltarea curajului, ‹focul inamic de aruncătoare sau artilerie, reprezentat prin grenade de război›.

Atelierul No. 2.

Scop:

a) Din punct de vedere tehnic şi fizic. Utilizarea punctelor de observaţie înalte (arbori), garduri, case şi folosirea binoclului pentru determinarea obiectivelor.

b) Din punct de vedere moral:

Desvoltarea spiritului de iniţiativă în faţa unei situaţii neprevăzute: în timpul observaţiei pândarul este surprins la mică distanţă de luptătorii inamici. Rezolvarea: deschide focul pentru:

— a distruge pe inamic,
— a alarma grupa amică.

Atelierul No. 3.

Scop:

a) Din punct de vedere tehnic şi fizic:

— folosirea terenului dela un punct de observaţie, la locul comandantului de grupă, sub focul de infanterie al inamicului,

— alegerea obiectivelor în ordinea importanţei lor, în raportarea celor văzute.

b) Din punct de vedere moral:

— Infiltrarea voinţei de a îndeplini cu orice preţ misiunea.

— Desvoltarea unei judecăţi clare, rapide şi precise în luarea unei hotărâri.

Exemplu: In sectorul de supraveghiat au apărut:

— O grupă de trăgători la 600 m.
— 2 care de luptă inamice la 900 m.
— deasupra poziţiei avioane de recunoaştere inamice.

Terenul dela postul de observaţie la comandantul de grupă este bătut cu foc real de infanterie. Singura posibilitate de a-şi îndeplini misiunea este folosirea rapidă a unei viroage care conduce la comandantul grupei şi care se află în spaţiul defilat.

Atelierul No. 4.

Scop:

a) Din punct de vedere tehnic şi fizic:

— Invăţarea modului de alarmare în cazul unei surprinderi inamice.

b) Din punct de vedere moral:

– Desvoltarea spiritului de jertfă. Exemplu: la 20–30 m. de postul de observaţie au apărut 3–4 soldaţi inamici.

Rezolvarea: deşi el personal nu se mai poate salva, pândarul aruncă cât mai multe grenade pentru:

– a pricinui pierderi inamicului,
– a alarma grupa sa.

Un cross militar executat cu tot plotonul constând din:

– treceri rapide peste obstacole ‹garduri, şanţuri, ziduri›,
– suiri şi coborâri repezi în pomi, pe garduri, pe case,
– aruncări de greutăţi ‹bolovani, pietre, etc.› suliţă în vederea desvoltării muşchiulaturii,
– aruncări de precizie la distanţă cu grenade de război.

Se va aplica:

– instalarea pândarului,
– încredinţarea consemnului,
– modul de observare şi raportare,
– recunoaşterea unui inamic izolat,
– reacţiunea pândarului în caz de surprindere cu foc,
– schimbarea pândarului şi continuarea observaţiei,
– alarmarea postului.

Prescripţiunile exerciţiului.

1. Direcţia: Comandantul plotonului, ajutor – încheetorul.
2. Inamicul: 6 soldaţi pe jos, o patrulă călare de 7 soldaţi.
3. Ţinuta: de campanie.
4. Teren: punct iniţial.
5. Material: 5 fanioane, 5 ţinte, un pistol rachete, 1 binoclu.
6. Muniţie: 20 cartuşe manevră, 4 petarde, 5 grenade de război, 50 cartuşe de război, rachete luminoase.
7. Arbitrii: Subinstructorii.
8. Cod de semnale: Inceperea exerciţiului . . . . . .
   Intreruperea exerciţiului . . . . . .
   Incetarea exerciţiului . . . . . .

Procedarea la lucru: Se execută pe ateliere de grupă.

TEMA

Inamicul.

Elemente ușoare de cavalerie au intrat aseară 14. III. a. c. în satul Tălmaci, sat situat la 14 km. în direcția Sud-Est.

Trupe amice.

Grupa 2 din plotonul 4, postul mic la punctul înălțimile dela Cimitirul Eroilor.

Misiunea.

- Soldatul X și Y sunteți pândarii grupei la postul izolat.
- Aveți următorul consemn:
- Sector de supraveghiat: limitat dreapta, cărămidăria, grămezile de gunoi și mai departe, limitat stânga șoseaua, plasa de gard nou, grupul de case pe C. F.
- Veți fi atenți în special: pe creasta unde șoseaua coboară în regiunea grămezilor de gunoi și la grupul de pomi din valea pârâului.
- Aveți în dreapta, pe dealul cu redute un alt post amic. La C. F. canton, alt post amic. Veți ține legătura de vedere cu ele.

Mă găsesc la colțul cimitirului,
Alarmarea prin strigătul de alarmă.
In caz de surprindere foc de armă.

CENTRUL INSTR. AL CAVALERIEI
Şcoala Ofiţeri Rezervă Cavalerie
Escadronul 1 Elevi, Cpt. Grigorescu Gh.

EXERCIŢIUL No. 5.

S c o p : Soldatul în serviciul de ascultare şi pândă pe timpul nopţii.

– Reg. Inf. P. I. Vol. I, art. 120–125.
– Instrucţiuni referitoare la instr. în cavalerie, art. 153—158.
– Instrucţiuni funcţionarea serviciului observare la trupe art. 9—14, 44–51.

Se urmăreşte :

Din punct de vedere tehnic :

– modul de observare noaptea,
– determinarea obiectivelor după auz şi indicii luminoase,
– deprinderea şi desvoltarea auzului,
– recunoaşterea pe timp de noapte, mijloace de recunoaştere,
– schimbarea pândarului şi continuitatea observaţiei,
– comportarea pândarului sub foc automat şi bombardament de aruncătoare.
– surprinderea unei incursiuni inamice şi mod de acţiune.

Din punct de vedere moral :

– familiarizarea cu surprizele câmpului de luptă,
– desvoltarea curajului, iniţiativei şi spiritului agresiv,
– desvoltarea încrederii în acţiunea sa proprie imediată şi neşovăelnică.

Se recomandă :

– Noutate în montarea momentelor, situaţia inamicului şi instalarea în teren, necunoscută executantului.
– Pericolul iminent să antreneze pe executant prin situaţii pregătite.

Succesiunea predării

1. O şedinţă practică în teren având drept scop:
   — deprinderea vederii şi auzului în timpul nopţii.
2. Un exerciţiu cu caracter tehnic şi moral, urmărindu-se:

a) *Din punct de vedere tehnic:*

- Comportarea pândarilor faţă de o surprindere inamică.

b) *Din punct de vedere moral:*

- Desvoltarea curajului şi spiritului de agresivitate, prin lupta corp la corp.

Aplicaţiunea propriu zisă în teren.

Prescripţiunile exerciţiului.

1. Direcţia: Comandantul de ploton, ajutor: încheetorul.
2. Inamicul: o grupă pe jos.
3. Ţinuta: de campanie.
4. Teren: punctul iniţial.
5. Dotarea cu muniţiuni:
   - 200 cartuşe de manevră,
   - 4 petarde explozive.
6. Armament:
   - 1 mitralieră
   - 2 puşti mitraliere
   - 2 pistoale mitraliere
   - 2 pistoale rachete.
7. Materiale:
   - 1 maiu
   - 2 lanterne
   - 10 rachete
   - chibrituri.

Procedeu de lucru, pe ateliere de grupă.

T E M A.

In urma luptelor din timpul zilei, pe înălţimile Nord Veştem şi atacaţi puternic de inamic, ne-am repliat pe Satul Şelimbăr.

Grupa noastră repliată pe grădina cu pomi (la teren), primeşte ordin la căderea serii să se retragă sub mal.

Grupa va organiza un serviciu de pândă la colțul grădinii.

Misiunea: Soldații x și y sunteți pândarii grupei pe colțul grădinei. Atențiune în special pe direcția vâlceaua cu pomul izolat. Pe șirul de pomi din dreapta, aveți grupa 3-a din ploton.

Semn de recunoaștere: 2 bătăi în cartușieră.

In caz de surprindere trageți foc.

Luminați câmpul prin rachete dacă auziți sgomote suspecte în special la sârma de alarmă. Alarmați prin foc.

Planul de lucru:

- Orientarea.
- Instalarea inamicului.
- Desfășurarea de luptă corp la corp.
- Anunțarea scopului și temei.
- Intrarea în situația inițială.
- Desfășurarea exercițiului pe momente.
- Critica și învățăminte.

CENTRUL INSTR. AL CAVALERIEI
Şcoala Ofiţeri Rezervă Cavalerie
Escadronul 1 Elevi, Cpt. Grigorescu Gh.

EXERCIŢIUL No. 6.

S c o p : Soldatul ca cercetaş pe jos.

- Norme M. St. M. No. 18 - 13 - 15.
- Reg. Inf. P. I, Vol. I, art. 135, 140, 285, 287, 290.
- C. 4, art. 441, 439.
- Broşura No. 20, art. 5 alin. b.

Se urmăreşte :

a) *Din punct de vedere tehnic :*

- folosirea terenului în mers (în înaintare),
- modul de cercetare al diferitelor acoperiri (tufe, copaci, case),

Mersul din punct de observaţie în punct de observaţie.

- legătura cu comandantul de grupă,
- comportarea faţă de surprinderile inamice,
- executarea unei surprinderi contra inamicului,
- conduita în cazul când este primit cu foc din partea inamicului, modul de raportare,
- trecerea pe sub traectorii, trăgându-se real cu cartuşe trasoare dela 150–200 m.

Acest exerciţiu obişnuieşte pe soldat cu sgomotul pe care-l face glonţul, îl învaţă să folosească la maximum terenul.

Bineînţeles că soldaţii vor avea un teren în care să se poată adăposti, exemplu : şanţ, cute de teren, etc.

— însfârşit este bine ca exerciţiul să se termine cu o tragere reală cu grenade şi cartuşe reale (lupta apropiată).

De exemplu : distrugerea de către cercetaşi a unei arme automate inamice, sub sprijinul P. M. al grupei.

Terenul trebuește ales de așa manieră ca să permită acest lucru ⟨vezi schita⟩.

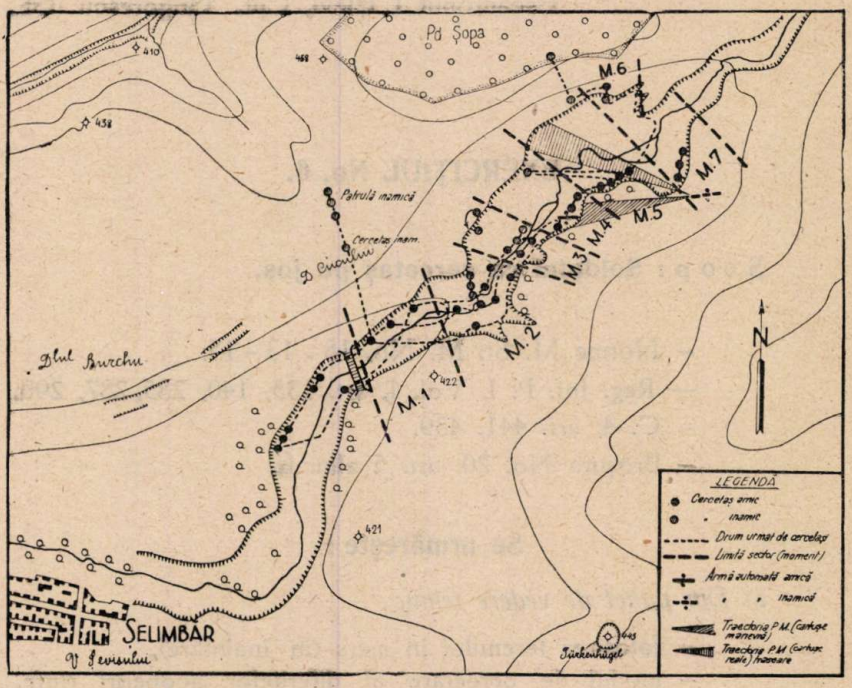

Figura 9.

b⟩ *Din punct de vedere moral:*

Desvoltarea inițiativei, curajului și spiritului de sacrificiu pe câmpul de luptă.

Desvoltarea curajului fizic.

c⟩ *Din punct de vedere fizic :*

— Antrenamentul fizic al soldatului,

— Punerea lui în condiție fizică cât mai bună, executându-se un parcurs în care intră :

— fond ⟨începând dela 200—300 metri, se mărește progresiv distanța⟩,

— obstacole : un șanț, sărituri în înălțime, urcare și coborâre de pantă, în fugă, sărituri în lungime peste un pârâu sau șanț, urcare în copac și săritura din copac ⟨3—4 metri⟩.

Organizarea exercițiului.

– Director de exercițiu: comandantul plotonului și apoi comandanții de grupe.

– Materiale: 1 fanion, pistol rachetă, rachete.

– Trupa: plotonul.

– Inamicul: 8-10 soldați ‹variază după numărul de momente›.

– Muniție: 200 cartușe manevră, 20–30 cartușe de război ‹trasoare›.

– Ținuta: de campanie, inamicul cu căști rusești.

– Terenul: cu cât mai multe acoperiri și variat.

Aplicațiunea se execută demonstrativ pe ploton și apoi pe grupe, se va face o schiță a aplicației, după care se va putea conduce exercițiul.

Exercițiul începe prin exerciții de *educație fizică* și anume din acele ce urmăresc a-i ameliora capacitatea fizică ca cercetaș pe jos.

Exemple:

– curse de 200–300 m,

– sărituri peste obstacole naturale: șanțuri, pârae, urcare de pantă,

– curse cu obstacole în teren, din care unele ‹pante abrupte›, care să-i formeze în plus și curajul, treceri înnot, etc.

TEMA.

Inamicul bătut în orașul Sibiu, se retrage în dezordine spre Tălmaci ‹defileul Oltului›.

Trupe amice au pus stăpânire pe satul Șelimbăr.

Au fost semnalate rezistențe izolate pe valea Schevisului ‹Vest Șelimbăr către Pădurea Sopa›.

Grupa 1-a, este grupa de vârf a plotonului cu misiunea să cureță Valea Schevisului, până la pădurea Sopa.

Desfășurarea exercițiului.

– Ordinul comandantului grupei:

inamicul: rezistențe izolate inamice pe această vale,

misiunea grupei: să cureță această vale, până la pădurea care se vede ‹Pădurea Sopa›.

— Soldații :

X cercetaș pe centru și comandant, } Veți merge pe malul
Y cercetaș pe stânga } de Sud al pârâului.

Z cercetaș pe dreapta { Vei merge pe malul de Nord al pârâului

— Misiuni : veți face siguranța grupei, cercetând orice acoperire (tufă, copac, etc.).

— Cod de semnale :
brat agitat dreapta capului = liber
armă lateral dreapta = descoperit inamicul
surprinși de inamic, trageți foc.
— Primul salt până la . . . . . .
— Veți avea o atitudine cât mai ofensivă
— Plecați.

Distanța la care se trimit cercetașii, variază după teren. Dacă este acoperit, la distanța de vedere, în teren descoperit se împing mai înainte la 150 metri.

CENTRUL INSTR. AL CAVALERIEI
Şcoala Ofiţeri Rezervă Cavalerie
Escadronul 2 Elevi, Căpitan Dobre Panait

EXERCIŢIUL No. 7.

S c o p : Soldatul ca cercetaş călare.

– Instrucţiuni privitoare la Instr. în Cavalerie art. 102–110.
– Instrucţiunea vol. II. referitoare la Patrulele de Cavalerie şi elementele de siguranţă, art. 28.

Se urmăreşte :

a) *Din punct de vedere tehnico-tactic :*

– Acţiunea călăreţului ca cercetaş călare.
– Dispozitivul cercetaşilor în patrulă.
– Alegerea punctelor de observaţie.
– Mersul pe salturi din punct de observaţie în punct de observaţie.
– Legătura permanentă de văz şi auz cu comandantul patrulei.
– Aliura în care merg cercetaşii.
– Cercetarea acoperirilor de pe teren (tufe, copaci, ferme, sate, păduri, etc.)
– Modul în care raportează cercetaşii.
– Conduita faţă de : aviaţie, autoblindate şi elemente înaintate ale inamicului.
– Comportarea faţă de surprinderile inamice.
– Executarea unei surprinderi asupra inamicului.

Se recomandă :

– Intrebuinţarea de muniţie de război, pentru a deprinde pe soldat, fără a-i periclita viaţa, cu sgomotul real al câmpului de luptă.
– Un teren, care să permită folosirea lui judicioasă (mâncături de teren, prăpastii, şanţuri pe marginea şoselei, etc.)

b) *Din punct de vedere fizic:*

— Conducerea calului în teren variat.

— Trecerea peste obstacole naturale: șanț, gard, bulfiș, apă, etc.

— Urcări și coborâri de pante.

— Deprinderea rezistenței corpului la greutăți și eforturile câmpului de luptă.

— Deprinderea călăreților cu exerciții fizice variate: lupta corp la corp prin surprindere.

Se recomandă:

— Eșirea în teren variat dela primele ședințe de călărie.

— Voltije și lucru la manej.

— Educație fizică, urmărindu-se căpătarea supleței și energiei soldatului.

— Exerciții de curaj ca: sărituri peste ape, cățărări pe copaci, sărituri în râpe, etc.

c) *Din punct de vedere moral:*

— A căpăta încrederea în forța fizică personală și a posibilităților armamentului său făcându-l un luptător conștient de valoarea lui.

— A întări spiritul de camaraderie.

— A întări spiritul de sacrificiu pe câmpul de luptă, imprimându-i lozinca: «izbândă sau moarte».

— Exemple din războiul actual, de acțiuni călare, duse cu îndrăsneală și eroism de călăreții noștrii, chiar contra unui inamic mult superior.

— A stimula dragostea de cal, acest camarad nedespărțit al nostru, care rămâne totdeauna un erou necunoscut.

Prescripțiuni pentru executarea acestui exercițiu.

— Instructorul va căuta să urmărească un singur scop: formarea cercetașilor călări.

— Va alege un teren cât mai frământat pentru a putea realiza:

— conducerea calului,

— desfășurarea de momente cât mai variate.

— realizarea orientării în teren necunoscut,

— formarea inițiativei pentru a se putea descurca fiecare în diferitele acțiuni neprevăzute ale inamicului și ale partizanilor.

— Terenul va fi schimbat cât mai des.

— Exercițiul se va repeta în toate ocaziunile ca: deplasări dela cazarmă la câmp, și dela câmp la cazarmă, deplasări la poligon, etc.

Organizarea exercițiului.

— Director de exercițiu: comandantul de ploton.

— Trupa: plotonul de instruit.

— Inamicul: 1 gradat și 8--10 soldați ‹depinde de momentele creiate›.

— Muniție: cartușe de manevră, 50 cartușe de răsboiu trasoare, grenade de exercițiu și de război, rachete ‹albe, verzi, roșii›.

— Materiale: hărți, busole Bezardt, fanioane, pistol rachete.

— Ținuta: de campanie pentru trupele călări ‹coburi, plasa de fân, etc.›, pentru a învăța pe soldat cum să poarte călare echipamentul de războiu.

— Inamicul cu bluze și căști rusești.

— Terenul: cât mai frământat și cu cât mai multe acoperiri.

Se recomandă:

— Inamicul să fie reprezentat cât mai real pentru a-i deprinde pe soldați cu imaginea câmpului de luptă.

— Să se dea inamicului armament rusesc pentru a deprinde urechea soldatului cu sgomotul armamentului rusesc.

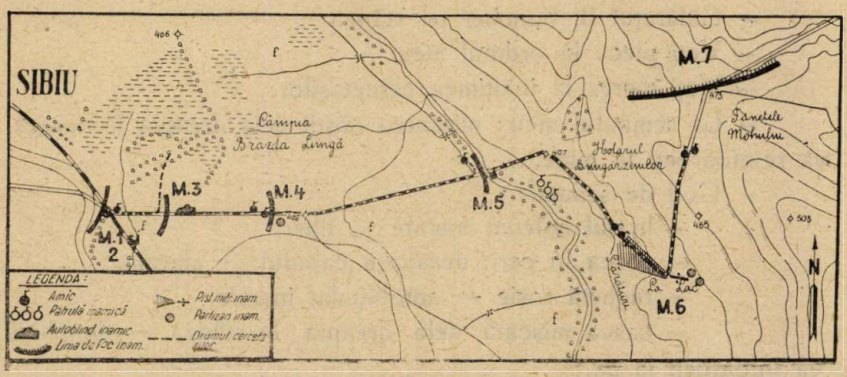

Figura 10.

TEMA

Inamicul în înaintare din direcţia NOCHRICH—CORNĂŢEL—SIBIU, a ajuns în seara zilei de . . . . . cu elementele sale înaintate pe linia satelor: TICHINDEAL—MARPOD – ILIMBAV.

Amicul: Escadronul 2 din Reg. . . . . care a staţionat aseară în oraşul SIBIU îşi reia înaintarea în dimineaţa zilei de . . . . . pe direcţia SIBIU - CORNĂŢEL.

Grupa noastră înaintea escadronului, ca patrulă de vârf, pe direcţia sa de marş.

Ordinul comandantului de patrulă.

– Inamicul în înaintare din direcţia CORNĂŢEL SIBIU, a ajuns aseară cu elementele sale înaintate pe linia satelor: TICHINDEAL—MARPOD—ILIMBAV.

– Escadronul nostru, care a cantonat aseară în SIBIU, îşi reia înaintarea în dimineaţa zilei de azi, pe direcţia SIBIU—DAIA—CORNĂŢEL.

– Grupa noastră, face siguranţa escadronului ca patrulă de vârf.

– Călăreţii X şi Y, cercetaşi pe ax.

– Călăreţul X, comandant.

– Mergeţi înaintea mea la 150—200 m. ⟨depinde de teren⟩.

– Faceţi siguranţa grupei cercetând toate acoperirile întâlnite şi semnalaţi prezenţa inamicului prin semnalul «alarmă».

– Călăreţul A, flancher pe dreapta.

– Călăreţul B, flancher pe stânga.

– Veţi pleca la ordinul meu.

– Veţi merge la înălţimea cercetaşilor.

– La semnalul meu: mişcarea căştii dela dreapta la stânga, vă reîntoarceţi la mine.

– Cod de semnale:

– braţul aplecat înainte — liber,

– casca în cerc deasupra capului — alarma,

– rachetă roşie — autoblindat inamic,

– casca mişcată dela dreapta la stânga — flancherii vă întoarceţi la ax,

– surprinşi de inamic — trageţi foc.

– Primul salt până la podul peste CIBIN.
– Al doilea salt, până la cota 473.
– Al treilea salt, până la liziera de Est a satului DAIA.
– Pe fiecare salt vă opriți și observați terenul înainte.
– Plecați spre saltul următor la semnalul meu de: liber.
– Cercetașii: «plecați».

Desfășurarea exercițiului.

După darea ordinului comandantului de grupă:

– cercetașii repetă misiunea,
– repetă itinerariul de parcurs și acoperirile ce vor întâlni,
– cer lămuririle necesare,
– se sfătuesc între ei,
– își fac planul: până unde, pe unde, cum și când vor merge.

CENTRUL INSTR. AL CAVALERIEI
Şcoala Ofiţeri Rezervă Cavalerie
Escadronul 2 Elevi, Căpitan Dobre Panait

EXERCIŢIUL No. 8.

S c o p : Soldatul ca agent de transmisiune.

— Reg. Inf. P. I, art. 136—150.
— Instrucţiuni referitoare la instrucţia în cavalerie, art. 174-182.
— Broşura M. St. M. No. 20, pagina 158.
— Instr. Org. Obs. Trupe, pag. 17, art. 50.
Se execută în două şedinţe.

Şedinţa teoretică.

Scop :

Pregătirea la masa cu nisip a şedinţei următoare, care se va executa în teren :

Timp de lucru : 1 oră.

Se urmăreşte :

— Rolul transmisiunilor în timp de război.
— Modul de transmitere exactă a ordinelor şi rapoartelor.
— Calităţile pe care trebue să le îndeplinească agentul de transmisiune :

curaj,
isteţime,
iniţiativă,
rezistenţă fizică,
camaraderie,
spirit de sacrificiu,
etc.

— Se va arăta la masa cu nisip modul de comportare al agentului când a primit ştirea.

— Comportarea înainte de a pleca pe traseul indicat de comandant.

— Modul cum pleacă de la un P. C. ‹fără a-l descoperi›.

— Modul cum se apropie de un P. C. ‹fără a-l descoperi›.

— Soluționarea diferitelor incidente creiate de inamic pe timpul înaintării.

— Din întrebări: din cunoașterea anterioară a oamenilor — comandantul de ploton — își dă seama de elementele apte, pentru a îndeplini acest fel de misiune.

Ședința practică în teren

Scop: Soldatul ca agent de transmisiune.

Se urmărește:

a› *Din punct de vedere tehnic*: activitatea agentului de transmisiune pentru îndeplinirea misiunii:

— la primirea ordinului,
— la plecare,
— pe itinerariu,
— la destinație,
— la înapoere.

b› *Din punct de vedere moral*:

— a desvolta curajul și spiritul de sacrificiu al agentului,

— a întări convingerea soldatului, că adeseori de ajungerea la timp a știrii, depinde soarta și viața camarazilor săi.

‹Exemplu clasic al agentului dela Verdun, care era al 11-lea agent dintr'un batalion de infanterie francez, trimis cu o știre la divizie, în care anunța pregătirea unui atac german în sectorul batalionului care rămăsese numai cu 60 oameni›.

Agentul a murit, ca toți ceilalți dinaintea lui trimiși cu aceiași știre la divizie. Dar știrea lui a ajuns. S'a târât pe moarte fiind, cu mâna stângă ținându-se pe stomac să nu-i cadă intestinele afară, pieptul desfăcut de o altă schije — în mâna dreaptă ținând știrea.

Neputința de a mai înainta și moartea, l-au surprins la o răscruce, unde un alt agent care trecea spre divizie de la o altă

unitate l-a găsit neînsufleţit — însă cu mâna dreaptă întinsă către direcţia unde trebuia să se ducă, ţinând ştirea primită, care trebuia *neapărat să ajungă la divizie.*

— a înfrânge tendinţa, ce o avem în sânge de altfel *ca atunci când suntem răniţi, să părăsim misiunea şi arma,*

— a convinge pe fiecare că persoana noastră nu contează în faţa pericolului, pentru a ne salva unitatea şi că fiecare din noi pe front acolo unde luptăm, reprezentăm şi apărăm interesele patriei noastre.

Din punct de vedere fizic :

Printr'un antrenament fizic metodic se urmăreşte :

— a fortifica trupul agentului,

— a desvolta puterea de rezistenţă fizică, pentru a învinge obstacolele câmpului de luptă,

— a desvolta agilitatea, forţa şi repeziciunea în executarea mişcărilor.

Se recomandă câteva exerciţii fizice şi jocuri din Reg. Ed. Fizică în armată, care se execută pe câmp, imediat înainte de începerea aplicaţiunei şi va consta din :

Exerciţii atletice :

a) Alergări (jocul «ştafeta») pe echipe de 3—4 oameni.
b) Sărituri.
c) Aruncări.
d) Intreceri peste obstacole şi urcări.
e) Jocuri de sărituri.
f) Jocuri de aruncare.
g) Jocuri de luptă.

Lupta cu baioneta :

Scrima cu arma.
Jiu-jitsul.

Organizarea exerciţiului :

1. Director de exerciţiu : comandantul de ploton.
2. Trupa : plotonul de instrucţie.
3. Inamic : 1 sergent + 10 soldaţi.
4. Muniţia : la inamic = 5 cartuşe de fiecare, 1 încărcător de P. M., grenade de exerciţiu.

la amic : 10 cartuşe şi 3 grenade de exerciţiu.

5. Materiale: fanioane albastre și carnet de știri.
6. Ținuta: de instrucție, iarna camuflaj de iarnă.
7. Teren: în regiunea 500 m. S. E. Movila Turcilor.
8. Timp: 2 ore.

TEMA.

I. Inamicul în apărare pe valea Sebeșului, cu flancurile sprijinite pe Șelimbăr și Pd. Sopa, a fost atacat acum 2 ore de trupele noastre pe direcția: Movila Turcilor – D. Burchii, cota 438.

II. Escadronul 2, a rupt apărarea inamică, reușind să ocupe D. Burchii, unde a fost oprit.

III. Soldatul X ești agent de transmisiune și ai misiunea să duci acest ordin comandantului Escadronului 2, care se află la mâncătura de pământ care se vede pe D. Burchii.

Ordinul cuprinde:

— Escadronul rămâne pe poziția atinsă.
— Atenție la dreapta, unde inamicul pregătește un contra atac.

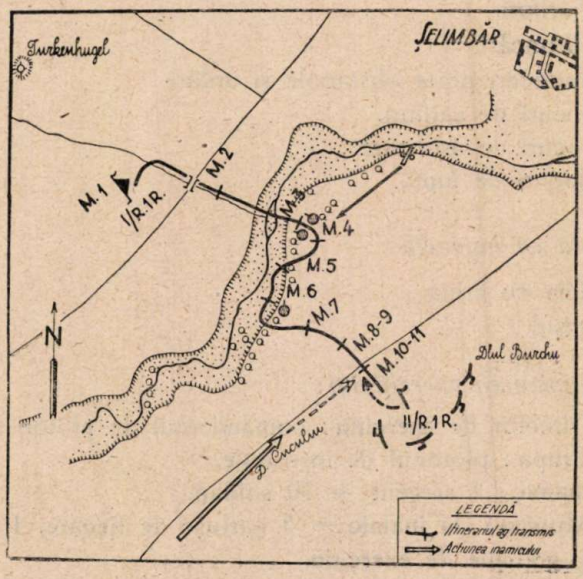

Figura 11.

Desfășurarea exercițiului:

Soldatul numit agent de transmisiune, încarcă arma, o asigură, pune baioneta, pregătește grenada;

— primește știrea pe care o ascunde bine,

— repetă conținutul ordinului,

— se orientează asupra locului unde trebuește dus ordinul și recunoaște itinerariul, pe care-l va urma până la P. C. Escadronul 2.

Acțiunile inamicului.

Acționează la vedere, pe itinerariul agentului, conform cu tabelul anexă-momente.

Momentele și învățămintele, în Tabelul alăturat.

CENTRUL INSTR. AL CAVALERIEI
Şcoala Ofiţeri Rezervă Cavalerie
Escadronul 2 Elevi, Cpt. Dobre Panait

EXERCIŢIUL No. 9.

S c o p : Soldatul ştafetă.

— Instrucţiunea referitoare la instrucţia în cavalerie art. 111—120.

— Instrucţiunea Vol. II. referitoare la patrule şi elemente de siguranţă, art. 56—60.

Se urmăreşte :

a) *Din punct de vedere tehnic şi tactic :*

— Alegerea şi urmărirea itinerariului — din recunoaşterea anterioară a lui, sau din informaţii — itinerariu pe care trebue să-l parcurgă ştafeta.

— Rezolvarea incidentelor pe care inamicul poate să i le pună în cale.

b) *Din punct de vedere moral :*

— A da încredere, datorită pregătirei fizice şi tactice, individului despre valoarea lui ca luptător ;

— A desvolta spiritul de camaraderie ;

— A desvolta spiritul de sacrificiu ;

— A desvolta spiritul de armă ;

— Fiecare instructor amintind de faptele călăreţilor din războiul actual, fapte înscrise în cartea de glorie a neamului, să insufle ostaşilor, că frica şi teama nu au ce căuta, chiar în faţa supremaţiei numerice pe câmpul de luptă.

— A desvolta dragostea de cal ; cât timp există calul şi această dragoste pentru el, ne vom păstra şi arma şi fala noastră de călăreţi.

c) *Din punct de vedere fizic :*

— Conducerea calului în teren variat ;

— Mersul în aliura ordonată, schimbări de mersuri şi cadenţe, după situaţiile creiate de inamic;

— Trecerea obstacolelor naturale ‹şanţ, bulfiş, garduri, apă, etc.›;

— Coborârea şi urcarea unei pante;

— A fortifica trupul soldatului, pentru a fi apt de a înfrânge oboseala cât şi diferitele greutăţi ivite pe câmpul de luptă.

— Şedinţe de voltiţe la manej;

— Şedinţe de educaţie fizică ‹alergări, aruncări, sărituri, lupte corp la corp, etc.›

Organizarea exerciţiului.

Director de exerciţiu: comandantul de ploton.

Trupa: plotonul de instruit.

Inamic: un sergent + 15 soldaţi.

Materiale: carnet de ştiri, câte 5 cartuşe, grenade de exerciţiu ‹la inamic›.

Ţinuta: de instrucţie, călare; pentru inamic bluze decolorate şi căşti ruseşti.

Terenul: variat; succesiv se vor alege terenuri cât mai frământate şi mai acoperite.

Exerciţiul începe printr'un concurs de ştafete călări, adică se fac 3–4 echipe de ştafete a 3—4 călăreţi. Se organizează un parcurs în teren pe 4—6 km. Se face acelaşi concurs, care s'a făcut pe jos la Exerciţiul No. 8, însă agenţii de transmisiune sunt călări ‹ştafete›.

T e m a

Inamicul: în înaintare dela Sud la Nord, a ajuns în seara zilei de . . . . . cu elementele înaintate pe linia satelor . . . . . aproximativ . . . . . ; probabil că în dimineaţa zilei de . . . . . ne vom întâlni cu elementele inamice.

a) Escadronul 2, grup de cercetare pe direcţia . . . . . Grupa 1-a din plotonul 3, patrulă de cercetare pe direcţia . . . .

Situaţia specială: patrula ajunsă la 2 km. Nord satul . . . . este primită cu foc puternic de la . . . . . şi de la . . . . . aproximativ 3 arme automate.

Comandantul patrulei se hotărăşte să ocolească satul pe la . . . . . continuându-şi misiunea, totodată va raporta Escadronului prima întâlnire cu inamicul şi informaţiunile culese despre inamic.

Desfăşurarea exerciţiului.

— Chiamă ştafeta care-l însoţea.

— Scrie ştirea

— O pune în plic.

— Semnează ora la care a trimis-o, aliura în care va merge şi locul unde va găsi la ora aceia pe comandantul de escadron.

Ştafeta: primeşte ştirea scrisă, pe care o ascunde bine să nu o piardă.

— Repetă conţinutul ei, pentru a fi în stare să o repete în caz de distrugerea ştirei.

— I se indică itinerariul pe teren, pe care va merge până la comandantul escadronului.

— Se orientează asupra itinerariului şi punctului unde ştirea trebue să ajungă.

— Incalecă şi pleacă.

— In teritoriu inamic, se vor trimite pe itinerarii diferite, două sau mai multe ştafete cu aceeaşi ştire (în cazul când ştirea este foarte importantă).

CENTRUL INSTR. AL CAVALERIEI
Şcoala Ofiţeri Rezervă Cavalerie
Escadronul 1 Elevi, Cpt. Grigorescu Gh.

EXERCIŢIUL No. 10.

S c o p: Soldatul în înaintare ziua.

– Reg. Inf. P. I. Vol. I, art. 90 – 95, 100 – 102, 151—153, 217—219, 220—222, 224—227, 228 – 231, 233 237, 238 – 248.
— Broşura 20, pag. 27 – 32.
— Broşura No. 21, pag. 36 – 48, 54—58.

Se urmăreşte:

a) *Din punct de vedere tehnic:*

– folosirea focului cu traectorie curbă amic (artilerie, branduri),
– trecerea unei zone bătute de artileria inamică,
– folosirea terenului,
– folosirea focului P. M. şi armei (combinarea focului cu mişcarea),
– lupta apropiată (folosirea grenadei, armei şi baionetei în lupta în interiorul poziţiei).

b) *Din punct de vedere moral:*

– cultivarea spiritului camaraderiei,
– desvoltarea curajului, entuziasmului şi spiritului de iniţiativă,
– formarea unei judecăţi spontane în acţiuni neprevăzute.

c) *Din punct de vedere fizic:*

– şedinţă de antrenament fizic, cross militar,
– treceri peste şanţuri, escaladări,
– sărituri în lungime şi înălţime.

Şedinţa teoretică.

Caracteristicele armelor care sprijină înaintarea ‹artilerie, aruncătoare, mitraliere›.

Şedinţa practică în teren No. 1.

Scop:

Deprinderea exerciţiilor tehnice pregătitoare pentru lupta ofensivă, precum şi desvoltarea curajului, camaraderiei şi iniţiativei.

Se începe cu exerciţiile de educaţie fizică, arătate la punctul c.

Se vor executa apoi următoarele exerciţii pe ateliere de educaţie fizică şi instrucţie tehnică.

a) Trecerea peste obstacole ‹şanţuri, garduri şi eşirea în poziţie cu arma — Schiţa No. 1›.

b) Deschiderea focului asupra unui inamic apărut prin surprindere ‹Schiţa No. 2›.

c) Escaladarea unei înălţimi abrupte şi deschiderea focului prin surprindere ‹Schiţa No. 3›.

d) Trecerea unui şanţ cu P. M. şi eşirea în poziţie. ‹Schiţa No. 4›.

e) Trecerea pe sub traectoria unei grenade ‹Schiţa No. 5›.

f) Transportarea muniţiei peste o prăpastie ‹Schiţa No. 6›.

g) Apropierea până la spaţiul de siguranţă a focurilor proprii de artilerie şi aruncătoare ‹Schiţa No. 7›.

h) Înaintarea sub focul infanteriei inamice.

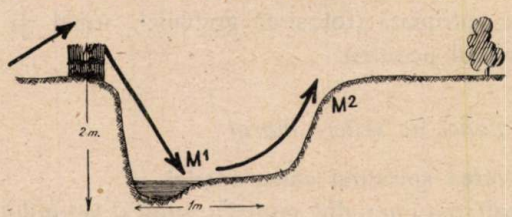

Schiţa Nr. 1.

M. 1 = trecerea peste bulfiş şi saltul în viroagă dincolo de pârâu cu arme.

M. 2 = apariţia la creastă şi deschiderea focului asupra ţintei dela 200 metri.

Notă — exerciţiul se execută cu 3 soldaţi.

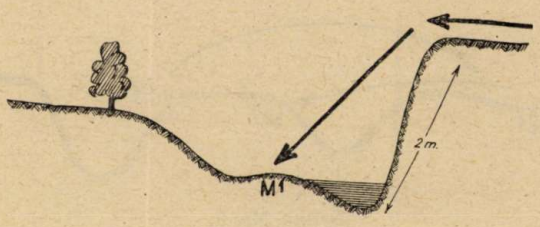

Schița Nr. 2.

M. 1 = saltul peste viroagă ; deschiderea focului instantaneu asupra țintei dela 20—30 metri.

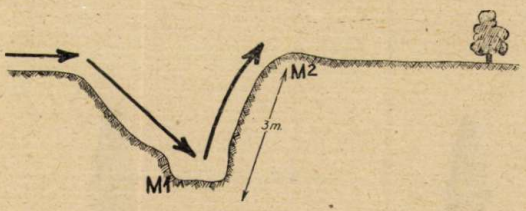

Schița Nr. 3.

M. 1 = salt în viroagă.

M. 2 = escaladarea înălțimii și deschiderea focului prin surprindere asupra țintei dela 100 m.

Notă — după deschiderea focului, primul trăgător este rănit. Cel de al 2-lea îl trage înapoia adăpostului, pentru a fi ferit de proiectile, apoi își continuă misiunea. O echipă de 2 brancardieri transportă pe rănit la Postul de prim ajutor.

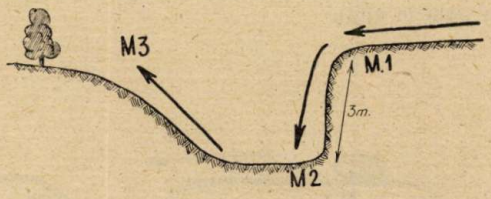

Schița Nr. 4.

Notă = exercițiul se execută cu echipe de 2 luptători.

M. 1 = primul trăgător salt peste viroagă. Când ajunge jos se întoarce pentru a primi P. M. dela al doilea.

M. 2 = aprovizionează P. M. și e gata să deschidă focul.

M. 3 = deschide focul asupra țintei dela 100 m Al doilea trăgător îl urmează la 10—15 metri.

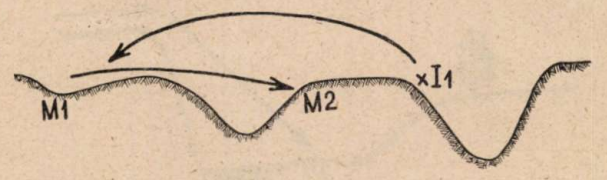

Schița Nr. 5.

M. 1 = trăgătorii cu care se lucrează sunt adăpostiți.
La comanda „salt înainte", execută un salt.
In timpul saltului dela I. 1, se aruncă o grenadă de război.
M. 2 = unul din trăgători care a observat strigă „grenada". Ambii în fuga cea mai mare, se adăpostesc la M.'2.

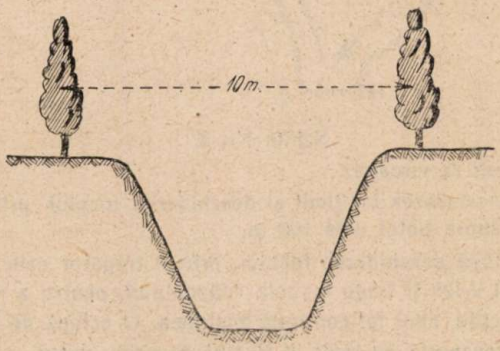

Schița Nr. 6.

Notă = între cei 2 pomi se întinde o frânghie. Trăgătorii trec dela un pom la altul.

Schița Nr. 7.

M. 1 = Proectile (reale) de aruncătoare cad la M.'1.
Soldații se apropie în trăgători până la M.'1.
M. 2 = Tragerea s'a lungit la M.'2.
Soldații execută un salt lung până la M.'2.

Şedinţa practică în teren No. 2.

Scop:

Intrunirea tuturor exerciţiilor învăţate, în cadrul unei aplicaţiuni tactice.

Organizarea exerciţiului.

Direcţia: comandantul plotonului.

Arbitrii: subinstructorii.

— Amic: 4 soldaţi în funcţiunile de: comandant de grupă, trăgători, încărcător şi un grenadier.

— Inamic: 1 mitralieră, 2 aruncătoare Brandt 60 mm., 2—4 soldaţi.

Ţinuta: de campanie.

Teren: . . . . . punct iniţial . . . . . .

Dotarea cu muniţiuni: 20 cartuşe pentru armă, 100 cartuşe pentru P. M., 15 grenade ⟨muniţie reală⟩, 10 petarde ⟨eventual trotil⟩, 4—5 rachete, 10—15 ţinte mişcătoare, 3 manechine mobile.

Cod de semnale:

— focul de artilerie marcat prin grenade de război şi trotil,

— focul aruncătoarelor marcat prin proiectile de instrucţie.

Semnale pentru direcţie:

— începutul exerciţiului: = rachetă 6 stele albe,

— întreruperea exerciţiului: = rachetă una stea verde,

— încetarea exerciţiului: = rachetă 6 stele roşii.

T e m a

1. Inamicul organizat la liziera Pd. Sopa, având primele elemente pe linia: pomul izolat şi botul de deal din dreapta viroagei.

2. Grupa X, atacă pe direcţia intrândul din pădure pentru a distruge pe inamic.

3. Soldaţii A, B, C, D, faceţi parte din grupă.

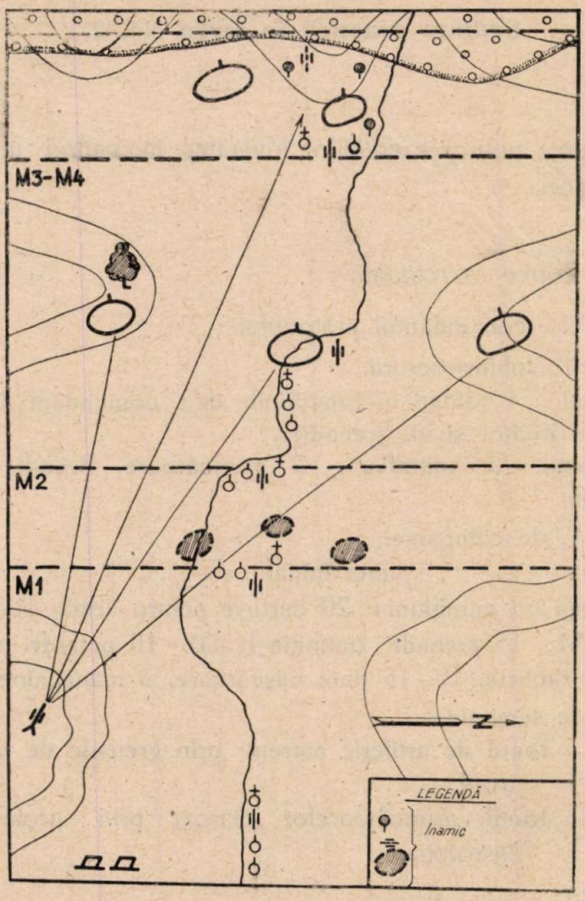

Schița Nr. 8.

Notă :

Exercițiul necesită o pregătire minuțioasă constând din :

– amplasarea aruncătorului și reglarea tragerii lui ;

– amplasarea mitralierii pentru a trage pe deasupra ⟨eventual prin intervale⟩ și repartiția obiectivelor de bătut ;

– montarea unui poligon cu ținte manechine mișcătoare acționate din adăposturi întărite, pentru a fi în siguranță, față de tragerile reale ale aruncătorului și mitralierei ;

– măsuri de siguranță exterioară a poligonului ;

– un cod de semnale precis.

Din aceasta rezultă că acest exercițiu nu poate fi executat zilnic. *Momentul potrivit este sfârșitul perioadei de instrucție individuală pentru a face prin aceasta legătura între individ și grupă și ca un exercițiu de întrunire, a tuturor exercițiilor pregătitoare de luptă cu individul,*

CENTRUL INSTR. AL CAVALERIEI
Şcoala Ofiţeri Rezervă Cavalerie
Escadronul 1 Elevi, Cpt. Grigorescu Gh.

EXERCIŢIUL No. 11.

S c o p : Soldatul în înaintare în timpul nopţii.

- Reg. Inf. P. I. Vol. I, art. 90–95, 100–102, 151–153, 217–219, 220–222, 224–227, 228–231, 233–237, 238–248.
- Broşura No. 20, aplicaţia respectivă.
- Broşura No. 21, pag. 10–11.

Se urmăreşte :

a) *Din punct de vedere tehnic:*

- orientarea în timpul nopţii,
- deplasarea pe o direcţie cunoscută din timpul zilei,
- comportarea faţă de rachete luminoase trase dela inamic,
- trecerea unei zone minate,
- cercetarea unei ferme,
- modul de acţiune faţă de surprinderi inamice.

b) *Din punct de vedere moral :*

- cultivarea curajului,
- desvoltarea spiritului de iniţiativă şi camaraderie,
- formarea unei judecăţi reflexe în situaţii neprevăzute.

c) *Din punct de vedere fizic :*

- şedinţă de antrenament fizic, cross militar,
- treceri peste şanţuri, escaladări,
- sărituri în lungime şi înălţime.

Şedinţa teoretică.

Orientarea în timpul nopţii.

Şedinţa practică în teren No. 1.

Deprinderea vederii şi auzului pe timpul nopţii.

Şedinţa practică în teren No. 2.

Scop :

Deprinderea exerciţiilor tehnice pregătitoare pentru lupta ofensivă în timpul nopţii, precum şi desvoltarea curajului, camaraderiei şi iniţiativei.

Se începe prin exerciţiile de educaţie fizică arătate la punctul c.

Se vor executa apoi următoarele exerciţii de educaţie fizică combinate cu instrucţia tehnică :

a) Trecerea unui obstacol sub lumina rachetelor luminoase inamice.

b) Trecerea unui punct obligat de trecere minat.

c) Folosirea spaţiilor defilate ale unei trageri reperate cu cartuşe trasoare.

d) Trecerea pe sub reţele inamice bătute cu foc, cu ajutorul foarfecelor de tăiat sârmă.

e) Escaladarea unui zid cu ajutorul unei punţi de asalt improvizate.

Şedinţa practică în teren No. 3.

Scop :

Intrunirea tuturor exerciţiilor învăţate, în cadrul unei aplicaţiuni tactice.

Organizarea exerciţiului.

Direcţia : comandantul plotonului.

Execuţia : o subîmpărţire de 4 soldaţi.

Arbitrii : subinstructorii plotonului.

Inamic : o grupă sub comanda unui subinstructor.

Ţinuta : de campanie.

Teren : . . . . . punct iniţial . . . . . .

Muniţii, materiale :

- 180 cartuşe trasoare p. m.
- 20 cartuşe manevră armă,
- 10–15 rachete luminoase,
- 2 pistoale rachete,
- 1 sul sârmă ghimpată,
- 8–10 pari,
- 10–15 petarde, eventual trotil.

Semnale pentru direcţie :

- începerea exerciţiului = rachetă 6 stele albe,
- întreruperea exerciţiului = rachetă 1 stea verde.
- încetarea exerciţiului = rachetă 6 stele roşii.

T E M A.

Ordinul verbal dat de comandantul grupei :

1. Inamicul, ocupă o poziţie pe înălţimile Est Cibin. Un post mic în regiunea fermei, trimite sentinele la primul pod. In timpul nopţii de ieri, s'au auzit sgomote la cele 2 poduri. Probabil au fost minate. Cel de al doilea pod, baricadat.

2. Grupa noastră, execută o incursiune pentru a lua prizonieri şi dacă este posibil a informa ce forţă ocupă ferma.

3. Caporalul A, cu 3 soldaţi, echipa de acoperire a grupei. Porniţi la ordinul meu.

CENTRUL INSTR. AL CAVALERIEI
Şcoala Ofiţeri Rezervă Cavalerie
Escadronul 2 Elevi, Căpitan Dobre Panait

EXERCIŢIUL No. 12.

S c o p : Exerciţii pregătitoare de luptă apropiată cu grenada, puşca, puşca mitralieră şi baioneta.

– Broşura No. 20 şi 21 a C. I. Inf.

Se urmăreşte :

a) *Din punct de vedere tehnic* :

– a căpăta deprinderea prin stăpânirea până la reflex a mânuirii şi folosirii la perfecţie a întregului armament din dotarea soldatului :

– puşca ;
– puşca mitralieră ;
– baioneta ;
– grenada ;

– a desvolta la maximum rezistenţa, forţa, repeziciunea mişcărilor, pentru a fi încredinţaţi că prin aceste însuşiri vor învinge pe câmpul de luptă.

b) *Din punct de vedere moral* :

– a căpăta încrederea în posibilităţile lor. Nu este nevoe să fii prea înalt sau prea voinic, ca să poţi doborî un inamic mai mare decât tine ;

– a desvolta spiritul de camaraderie, cunoscând că tot ce se obţine pe câmpul de luptă este rezultatul dintre sprijinul camarazilor şi al coheziunei unităţii din care face parte ;

– a sădi convingerea în sufletul soldatului că acţiunea lui se îndeplineşte nu atât pentru a se obţine un folos material ci pentru a-şi apăra patria, ce se reazimă pe el.

c) *Din punct de vedere fizic:*

– a fortifica trupul soldatului, obișnuindu-l să suporte greutățile câmpului de luptă;

– pentru antrenamentul fizic special al soldatului, se vor executa următoarele exerciții fizice:

– alergări: viteză, fond, cross-uri;

– aruncări: cu grenada, piatra, ciocan, suliță;

– jocuri de luptă: lupta cocoșilor, franceză, românească (trânta);

– scrima cu arma;

– jiu-jitsul și orice alte exerciții sau jocuri fizice, în care se prevăd: alergări, sărituri, cățărări, aruncări, etc.

Ședința practică în teren.

Scop:

– prezentarea poligonului de luptă apropiată pentru:

– grenadă;

– baionetă;

– pușcă;

– pușcă mitralieră;

– combinat;

cu individul.

A. Atelierul No. 1.

1. *Scop:* aruncarea liberă cu grenada la distanță:

– de pe loc;

– cu avânt.

2. Se încep printr'o serie de exerciții de educație fizică ca: aruncarea cu grenada, aruncarea de greutăți, suliță, disc, exerciții cari toate urmăresc desvoltarea cât mai mare a aptitudinelor de aruncat grenada.

3. Se urmărește apoi antrenamentul fizic al luptătorului, în a arunca grenada cât mai departe.

Echipa No. 1.

Scop: aruncarea grenadei de pe loc, din poziția în picioare.

Se urmărește: aruncarea de precizie a grenadei, de pe loc și cu avânt.

Echipa No. 2.

Scop: aruncarea grenadei din diferite adăposturi, din toate pozițiile.

Se urmărește: aruncarea de precizie a grenadei, soldatul adăpostit — după felul adăpostului. La acest exercițiu, unul din soldați va sta într'un adăpost în apropierea țintei, observând dacă soldatul aruncă sau nu adăpostit.

B. **Atelierul No. 2.**

1. *Scop:* comportarea soldatului față de grenadele aruncate de inamic.

a) Când soldatul se află în mișcare și nu are adăpost.

b) Când soldatul se află într'o groapă de obuz.

c) Când soldatul se află într'o groapă lângă care se mai găsește o altă groapă.

d) Duelul cu grenada și combinarea focului curb cu cel razant.

2. Se începe cu o serie de exerciții de educație fizică de sărituri din gropi, cât mai scurte și repezi, de eșiri din gropi sau adăposturi cât mai adânci, de ascunderi în gropi.

3. *Se urmărește apoi:*

a) A se deprinde soldatul să rezolve automat o situație critică, când inamicul aruncă grenadele în apropiere sau în adăpostul în care se găsește.

b) Combinarea focului curb ‹grenada›, cu cel razant ‹pușca›, silind pe inamic să iasă din adăpost și apoi să-l împuște.

c) Aruncarea de precizie: case, ferestre, pivnițe.

Echipa No. 1.

1. *Scop:* împungerea cu baioneta.

2. Se începe deasemenea cu exerciții de educație fizică de mișcare și sărituri similare celor din lupta cu grenada.

Se va insista mai ales ca fandarea spre manechin să se facă cât mai mare și cu avânt.

3. *Se urmărește:* deprinderea soldatului de a ataca cu vigoare — cu baioneta — pe adversar, în orice situație s'ar găsi acesta.

Mișcarea picioarelor pentru a dobândi agilitate și a para prin mișcări, loviturile inamicului.

Impungerile cu precizie a inamicului în șanțuri, gropi.

C. Atelierul No. 3.

1. *Scop:* tragerea repede din umăr cu pușca și pușca-mitralieră, asupra țintelor fixe de pe teren:
   - de pe loc,
   - din mers,
   - din fugă.

2. *Se urmărește:*
   - poziția cu pușca în umăr,
   - încărcarea și descărcarea repede a armei, fără a se uita la ea,
   - ochirea,
   - deschiderea focului repede.

Subinstructorul controlează cu aparatul de controlat ochirea.

Echipa No. 1.

1. *Scop:* tragerea repede din umăr cu pușca și pușca-mitralieră, asupra țintelor ce dispar:
   - de pe loc,
   - din mers,
   - din fugă.

2. *Se urmărește:*
   - descoperirea țintelor,
   - deschiderea repede a focului ‹instantaneu›.

Subinstructorul controlează ochirea cu aparatul de controlat ochirea.

Echipa No. 2.

1. *Scop:* tragerea repede de pe șold, cu pușca asupra țintelor fixe:
   - de pe loc,
   - din mers,
   - și apoi asupra celor mișcătoare.

2. *Se urmărește:*
   - poziția cu pușca de pe șold,
   - încărcarea și descărcarea repede a puștei,
   - deschiderea focului repede.

D. Atelierul No. 4.

1. *Scop:* exerciţii pregătitoare pentru lupta apropiată combinat — puşca, baioneta, grenada.

2. Se vor face o serie de exerciţii de educaţie fizică, pentru ameliorarea aptitudinelor în lupta apropiată.

De exemplu:

— sărituri peste şanţuri sau gropi, astfel ca după salt soldatul să rămână instantaneu echilibrat pe picioare şi deci să poată începe tragerea în condiţiunile cele mai bune;

— sărituri la distanţă în adăposturi pentru a preveni explozia grenadelor aruncate;

— fandări mari şi deschise în vederea împungerilor cu baioneta.

3. *Se urmăreşte:*

— pregătirea armelor în adăpost:

— pornirea şi tragerea din umăr şi din mers cu puşca;

— aruncarea grenadei asupra unui inamic care s'a descoperit, a tras şi s'a ascuns;

— comportarea faţă de grenadele inamice aruncate din gropi sau şanţuri;

— tragerea de pe şold;

— împungerea cu baioneta;

— aruncarea grenadei;

— pornirea şi tragerea din umăr;

— comportarea faţă de grenadele inamice;

— aruncarea de grenade asupra inamicului adăpostit şi combinarea focului curb ‹grenadă› cu cel razant ‹puşca›, când inamicul a fost obligat să iasă afară;

— tragerea neochită asupra unui inamic apărut prin surprindere;

— tragerea de pe şold,

— împungerea cu baioneta;

— continuarea înaintării.

Este necesar ca după exercitarea acestor mișcări să se facă tragere cu focuri reale (într'un poligon), pentru a se verifica dacă într'adevăr se ochește bine.

Exercițiul se termină cu scurte momente de surprindere cari au de scop, a desvolta la maximum spiritul de înșelăciune al soldatului.

Se vor executa aceste exerciții în terenuri cât mai accidentate și acoperite.

Soldații cari acționează, nu trebuie să cunoască locul adversarilor.

Instrucția tehnică, a luptei apropiate se va executa pe tot timpul perioadelor de instrucție:

- individ,
- grupă,
- ploton.

CENTRUL INSTR. AL CAVALERIEI
Şcoala Ofiţeri Rezervă Cavalerie
Escadronul 1 Elevi, Cpt. Grigorescu Gh.

EXERCIŢIUL No. 13.

S c o p : Soldatul în lupta de stradă.

– Instrucţiuni Speciale ale M. St. M. pentru atacul caselor izolate şi localităţilor, pag. 9.

– Instrucţiuni speciale ale M. St. M. pentru pregătirea profesională a cadrelor şi trupei – lupta în localităţi pag. 36.

– Reg. Prov. asupra luptei Inf. C. 4, art. 306, 575–586.

Se urmăreşte :

a) *Din punct de vedere tehnic :*

– Inaintarea pe o stradă.
– Legătura între camarazi.
– Siguranţa reciprocă pe timpul înaintării şi trecerii obstacolelor.
– Cercetarea şi combaterea inamicului dintr'o casă.
– Intrebuinţarea P. M. în lupta pe stradă.
– Lupta cu grenada.
– Asaltul unei pieţe unde inamicul s'a îngropat la teren.

b) *Din punct de vedere moral :*

– Desvoltarea curajului.
– Cultivarea spiritului de camaraderie.
– Cultivarea spiritului de iniţiativă.
– Formarea unei judecăţi spontane în acţiuni neprevăzute.

c) *Din punct de vedere fizic :*

–Şedinţa de antrenament fizic, cross militar, aplicată la tema propusă.
– Treceri peste garduri, târâşi pe sub obstacol jos.
– Escaladări de case, sărituri de la geamuri cu echipament de război.

Şedinţa teoretică.

Ce este lupta în localitate, cum se execută, atitudinea populaţiei.

Şedinţa practică în teren No. 1.

Scop :

Deprinderea exerciţiilor tehnice pregătitoare pentru lupta în localitate, precum şi desvoltarea curajului, camaraderiei şi iniţiativei.

Se vor executa următoarele exerciţii de educaţie fizică combinate cu instrucţia tehnică pe ateliere.

a) Desvoltarea curajului ‹sărituri de la înălţime de 4—7 m.

b) Trecerea unui zid înalt cu carabina şi Puşca Mitralieră, P. M. se trece prin aruncare, iar carabina la spate.

c) Intrebuinţarea P. M. în localitate :

— culcat când trage în sprijinul elementelor ce înaintează pe o stradă ;

— sprijinită pe diverse obstacole atunci când combate inamicul din podul caselor ;

— cu cureaua de tragere din mers, când se execută lupta apropiată.

d) Inaintarea dealungul unei străzi :

— la piciorul zidului din adăpost ;

— cercetarea laterală ‹cel care merge pe stânga, cercetează dreapta şi invers›.

— legătura între camarazi.

e) Cercetarea caselor :

— unul cercetează, celălalt face siguranţa ;

— atenţie la mine ;

— spargerea zăvoarelor cu pachetul de grenade sau prin tragere de carabină şi P. M.

f) Lupta cu grenada :

— aruncări curbe printr'un patrat care are cel mult 40/40 cm. aşezat la diverse înălţimi.

Şedinţa practică în teren No. 2.

Scop:

Intrunirea tuturor exerciţiilor învăţate, în cadrul unei aplicaţiuni tactice.

Organizarea exerciţiului.

— Direcţia: comandantul plotonului.
— Arbitrii: subinstructorii.

a) Trei soldaţi în funcţiunile de: comandant de grupă, un grenadier şi un trăgător P. M.

Inamic: 4—5 soldaţi cu carabină.

Ţinuta: de campanie.

Teren: . . . . . punct iniţial . . . . . .

Dotarea cu muniţiuni: 40 cartuşe carabină, 100 cartuşe P. M. ⟨de război⟩ şi 4 petarde.

Cod de semnale: cel convenit.

Semnale pentru direcţie:

— începutul exerciţiului: fanion roşu;
— încetarea exerciţiului: fanion roşu mişcat stânga—dreapta;
— exerciţiul se execută demonstrativ pe ploton, apoi pe grupe sub supravegherea comandantului de ploton;
— terenul va fi ales în aşa fel ca pe strada respectivă să fie cel puţin 1—2 clădiri în construcţie;
— inamicul va fi marcat real prin soldaţi, focuri prin cartuşe de manevră.

T E M A.

Elemente răsleţe inamice apără casele din strada X.

Grupa 1, are misiunea de a nimici pe inamicii ⟨trăgătorii⟩ care ocupă aceste case.

Soldatul X şi Y aveţi misiunea de a înainta pe această stradă şi de a distruge trăgătorii inamici cari se găsesc în casă.

Soldatul Z, trăgător la P. M. vei face siguranţa camarazilor X şi Y, sprijinind înaintarea lor, vei fi gata să intervii, în special asupra ferestrelor şi uşilor caselor ocupate de inamic.

Exercițiul No. 13

MOMENT

No Mom.	SEMNAL	SCOP
1	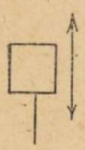	TEHNIC : determinar cu precizie a obiectivu de distrus. Ocuparea pe de sub focul inamic unui bun locaș de t gere MORAL : formarea u judecăți spontane în ție neprevăzute.
2	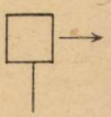	TEHNIC : Inaintarea datului sub sprijinul fo lui P. M. Legătura î camarazi. MORAL : Distrug inamicului dintr'o casă ajutorul grenadei. A carea curbă.
3.	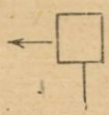	TEHNIC : siguranța ciprocă : unul înainț pe când altul îi face s ranță. Sprijin — acop de foc. MORAL : voința merge înainte cu toat moartea îl pândește fiecare casă
4	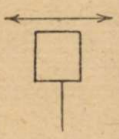	TEHNIC : sprijinul proc de foc. Saltul d poziție de tragere la cu P. M. MORAL : inițiativă camaraderie.
5		TEHNIC : Exercițiul tei apropiate : — lupta cu grenad — asaltul unei pieț inamicul s'a îngropat. MORAL : Curaj, i tivă, dorința de a m înainte și a distruge micul.

— Observații și
— Greutatea lup
— Aptitudini fizi dispensabi
— Exemple de lu

„REVISTA CAVALERIEI"

COMITETUL DE DIRECȚIE

Președinte: General Pantazi C.

Membrii:
General Sănătescu M.
General Racoviță M.
General Nicolescu C.
General Cialik Gh.
General Manafu M.
General Codreanu I.
General Munteanu Gh.
General Teodorini C.
Colonel Popescu G.
Colonel Dimitriu-Șoimu Ad.

COMITETUL DE REDACȚIE

Președinte: General Măinescu Vasile

Membrii:
General Eftimiu I.
Colonel Constantinescu VI.
Colonel Ioan Crăciunescu

Membru și secretar. Căpitan Negulici Alex.

COMITETUL DE ADMINISTRAȚIE

Președinte: General Eftimiu I.
Ajutor: Lt.-Colonel Kirculescu Petre
Ofițer cu Tipografia: Căpitan Sandovici Al.

Costul abonamentului pe un an:

Pentru ofiţeri . . . . . 350 lei

Se face cunoscut că abonamentul la Revista Cavaleriei pe anul 1944 este de Lei 350.

In consecinţă, unităţile care au trimis abonamentul pe anul 1944 socotind câte 300 Lei de ofiţer, vor completa suma până la Lei 350, de fiecare abonat.

Unităţile în restanţă cu plata abonamentului, sunt rugate a reţine integral costul abonamentului din solda ofiţerilor şi a-l trimite Ad-ţiei Revistei cel mai târziu până la finele lunii Martie 1944.

Condiţiunile ce trebue să îndeplinească un articol spre a fi publicat în Revista Cavaleriei:

— Subiectul lucrărei să fie conform cu prevederile arătate la scopul revistei.

— Să nu cuprindă polemici şi indiscreţiuni cari ar primejdui apărarea ţărei şi în fine să nu atingă disciplina sau să fie contrarii prestigiului armatei.

— Să fie semnate de autor sau pseudonim, cunoscut de redacţie.

— Articolele vor fi scrise la maşină la două rânduri cu ortografia Academiei Române şi pe o singură pagină, lăsându-se nescris 1/4 din stânga paginei.

Schiţele să fie făcute cu tuş negru.

Manuscrisele nu se înapoiază.

Articolele publicate se plătesc cu 8000 Lei coala de 16 pagini.